

Tematski prikaz

Modeli Skupnosti

Model je pravica intelektualne lastnine, s katero se varuje videz izdelka.

Z Uredbo št. 6/2002¹ je bil Evropski uniji zagotovljen lasten sistem varstva z uvedbo modela Skupnosti.

Model Skupnosti je enotnega značaja in ima enak učinek na celotnem območju Evropske unije. S tem je imetniku tega modela podeljena izključna pravica do njegove uporabe in do tega, da prepreči njegovo uporabo vsaki tretji osebi, ki nima njegovega soglasja. Varstvo traja 5 let in se lahko podaljša, traja pa lahko največ 25 let.

Registracijo modelov Skupnosti izvaja Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki je pristojen tudi za odločanje o zahtevah za ugotovitev ničnosti registriranih modelov Skupnosti. Zoper odločbe EUIPO je mogoče vložiti pritožbo pri odborih za pritožbe pri EUIPO. Splošno sodišče Evropske unije odloča o tožbah, s katerimi se predlaga razveljavitev odločb navedenih odborov za pritožbe. Zoper odločbe Splošnega sodišča je mogoče vložiti pritožbo pri Sodišču, katere preizkus je pogojen s postopkom za dopustitev pritožbe. Poleg tega se lahko ničnost registriranega modela Skupnosti zahteva na nacionalni ravni pri sodišču za modele Skupnosti na podlagi nasprotne tožbe v postopku za ugotavljanje kršitev.

Uredba št. 6/2002 določa tudi varstvo neregistriranih modelov Skupnosti. Ti so zaščiteni tri leta od svojega razkritja v Evropski uniji.

Ta tematski prikaz vsebuje pregled sodne prakse v zvezi z modeli Skupnosti.

¹ Uredba Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142, in popravek v UL 2023, L 71, str. 43).

Kazalo²

I. POGOJI VARSTVA IN RAZLOGI ZA NIČNOST	3
1. Opredelitev modela.....	3
a) Zahteva po prikazu videza izdelka	3
b) Pogoj vidnosti	4
c) Pojem „izdelek“ in obseg opisa.....	5
2. Novost.....	6
3. Individualna narava.....	7
a) Merila za ocenjevanje	7
b) Industrijski sektor zadevnega izdelka	9
c) Seznani uporabnik.....	11
d) Stopnja svobode oblikovalca.....	13
e) Celotni vtis.....	15
4. Razkritje.....	17
a) Merila za presojo.....	17
b) Domneva razkritja.....	19
c) Dokaz o razkritju.....	19
d) Obdobje odloga.....	22
5. Videz izdelka, ki predstavlja sestavni del kompleksnega izdelka	22
a) Zahteve za varstvo	22
b) Popravilo kompleksnega izdelka.....	25
6. Videzi izdelka, ki jih narekuje tehnična funkcija, in videzi izdelka tehničnih veznih elementov	26
7. Kolizija s prejšnjim modelom.....	29
8. Uporaba razlikovalnega znaka v poznejšem modelu	31
9. Nedovoljena uporaba dela, varovanega z avtorsko pravico	32
II. PRAVICE IZ MODELA	34
1. Imetništvo pravice do modela.....	34
2. Učinki pravice do modela	35
III. POSTOPEK IN SPORI	38
1. Prijava in postopek registracije – Referenčni datum za preučitev.....	38
2. Zahteva in postopek za ugotovitev ničnosti	38
a) Dopustnost zahteve za ugotovitev ničnosti	38
b) Predmet zahteve za ugotovitev ničnosti	39
c) Obseg preizkusa zahteve za ugotovitev ničnosti	40
d) Dokazi, ki niso predloženi pravočasno.....	41
e) Ohranjanje v spremenjeni obliki	42
3. Tožba pri sodišču Unije – Obseg sodnega nadzora.....	43

² To kazalo večinoma sledi strukturi razdelka o modelih Skupnosti na Seznamu sodne prakse.

I. Pogoji varstva in razlogi za ničnost

1. Opredelitev modela

a) Zahteva po prikazu videza izdelka

- [Sodba z dne 5. julija 2018, Mast-Jägermeister/EUIPO \(C-217/17 P, EU:C:2018:534\)](#)³

Družba Mast-Jägermeister SE je vložila zahtevek za registracijo dveh modelov Skupnosti. Varstvo se je zahtevalo za „kozarce“, vendar sta bila na predloženih prikazih vidna kozarec in steklenica.

EUIPO je menil, da za ti prijavi ni mogoče potrditi datuma vložitve, saj na podlagi prikazov videza izdelka ni bilo mogoče ugotoviti, ali je bilo varstvo zahtevano za kozarec, steklenico ali kombinacijo obeh. Splošno sodišče je tožbo zoper to odločbo zavrnilo.

Sodišče je zavrnilo pritožbo in odločilo, da mora prikaz videza izdelka v prijavi za registracijo omogočati, da se jasno določi predmet, za katerega se zahteva varstvo.

Najprej, ta sklep je mogoče izpeljati iz analize besedila člena 36(1)(c) Uredbe št. 6/2002, ki določa, da mora prijava za registracijo modela vsebovati „prikaz videza izdelka, primeren za reprodukcijo“. Že zgolj pojem prikaza zajema misel, da mora biti videz izdelka mogoče jasno identificirati. Poleg tega člen 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002, čeprav k vsebinski zahtevi iz člena 36(1)(c) Uredbe št. 6/2002 ne dodaja drugih vsebinskih zahtev, med drugim natančneje določa, da mora biti kakovost reprodukcije taka, da so vse podrobnosti predmeta, katerega varstvo se zahteva, jasno razločljive.

Dalje, to jezikovno razlago potrjuje teleološka razlaga člena 36(1)(c) Uredbe št. 6/2002, ki mora prispevati k pravilnemu delovanju sistema registracije modelov. Namen zahteve grafičnega prikaza je tako zlasti opredelitev samega videza izdelka, da se ugotovi točen predmet varstva, ki se z registriranim modelom prizna njegovemu imetniku.

Sodišče je v zvezi s tem poudarilo, da je namen registracije modela v javnem registru ta, da se omogoči dostop do tega modela pristojnim organom in javnosti, zlasti gospodarskim subjektom. Na eni strani morajo pristojni organi, da lahko izpolnijo svoje obveznosti glede predhodnega preizkusa prijav za registracijo ter glede objave in vzdrževanja ustreznega in natančnega registra modelov, jasno in natančno poznati naravo bistvenih elementov videza izdelka. Na drugi strani morajo imeti gospodarski subjekti možnost, da se jasno in natančno prepričajo o opravljenih registracijah ali o prijavah za registracijo, ki so jih vložili njihovi sedanji ali potencialni konkurenti, ter da imajo tako upoštevne informacije v zvezi s pravicami tretjih. Namen take zahteve je, da se zagotovi pravna varnost tretjih oseb.

Poleg tega že zgolj to, da datum vložitve omogoča priznanje prednostne pravice, utemeljuje zahtevo, da prikaz ne sme vsebovati nenatančnosti glede videza izdelka, za katerega se zahteva registracija. Nenatančna prijava za registracijo bi namreč ustvarila tveganje, da bi se za model, katerega predmet varstva ni jasno identificiran, zaradi prednostne pravice priznalo prekomerno varstvo.

³ Glej tudi sodbo z dne 9. februarja 2017, [Mast-Jägermeister/EUIPO \(Kozarci\)](#) (T-16/16, EU:T:2017:68).

Nazadnje, kar zadeva kontekstualno analizo, Sodišče ugotavlja, da člen 12(2) Uredbe št. 2245/2002 določa, da popravek prijave za registracijo ne sme spremeniti prikaza zadevnega videza izdelka. To pa nujno pomeni, da mora prijava za registracijo, preden se lahko zanjo pridobi datum vložitve, vsebovati tak prikaz, ki omogoča, da se identificira predmet, za katerega se zahteva varstvo.

Zato mora biti v prikazu videza izdelka, za katerega se zahteva registracija, ta videz jasno identificiran. Iz člena 46(2) Uredbe št. 6/2002 pa izhaja, da se prijava, ki vsebuje pomanjkljivosti v zvezi s pogoji iz člena 36(1) te uredbe, ki v predpisanem roku niso bile odpravljene, ne obravnava kot prijava za registracijo modela Skupnosti in da se zanjo zato ne določi datum vložitve.

b) Pogoj vidnosti

- [*Sodba z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720\)*](#)⁴

Družba Easy Sanitary Solutions BV je imetnica modela Skupnosti, ki upodablja odtočno kanaletto za prho. Družba I-Drain, ki jo je nasledila družba Group Nivelles NV, je pri EUIPO vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela, ki je med drugim temeljila na pomanjkanju novosti. Odbor za pritožbe pri EUIPO je odločil, da je videz izdelka pri izpodbijanem modelu nov. Splošno sodišče je to odločbo razveljavilo.

Sodišče je zavrnilo pritožbi družbe Easy Sanitary Solutions in EUIPO. Razsodilo je, da je okoliščina, da je neka značilnost modela vidna, eden od temeljnih pogojev za to varstvo.

Sodišče je poudarilo, da mora vložnik zahteve za ugotovitev ničnosti, kadar se sklicuje na ničnostni razlog iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, predložiti dokaze o tem, da izpodbijani model ne izpolnjuje pogojev, določenih v členih od 4 do 9 te uredbe.

Poleg tega je treba presojo novosti videza izdelka opraviti glede na enega ali več točno določenih, posamičnih, ugotovljenih in opredeljenih videzov izdelka izmed vseh videzov, ki so bili prej dostopni javnosti.

V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu s členom 3(a) Uredbe št. 6/2002 videz pomeni „izgled celotnega izdelka ali njegovega dela, ki izhaja iz značilnosti zlasti linij, obrisov, barv, oblike, teksture in/ali materialov samega izdelka in/ali značilnosti ornamentov na njem“. Iz tega izhaja, da je izgled v okviru sistema, ki je določen z navedeno uredbo, odločilni element modela.

Zato je okoliščina, da je neka značilnost modela vidna, temeljni pogoj za to varstvo. Tako je v uvodni izjavi 12 Uredbe št. 6/2002 navedeno, da varstvo modela ne zajema tistih sestavnih delov, ki med normalno uporabo izdelka niso vidni, pa tudi ne tistih značilnosti takšnih delov, ki niso vidne, če je del izpostavljen, zato se te značilnosti ne bi smele upoštevati za ocenjevanje, ali druge značilnosti videza izdelka izpolnjujejo zahteve za varstvo.

Iz navedenega izhaja, da je za ocenjevanje novosti in individualne narave videza izdelka pri izpodbijanem modelu bistveno, da imajo organi Urada na voljo podobo prejšnjega modela, ki

⁴ Glej tudi razdelka „1. 2. Novost“ in „I. 4. a. Razkritje – Merila za presojo“ ter sodbo z dne 13. maja 2015, [Group Nivelles/UUNT– Easy Sanitary Solutions \(Odtočna kanaleta za prho\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

mora omogočati razumevanje izgleda izdelka, v katerega je videz izdelka vgrajen, ter natančno in nedvoumno identifikacijo prejšnjega modela.

Zato mora vložnik zahteve za ugotovitev ničnosti Uradu predložiti natančno in popolno identifikacijo in reprodukcijo modela, katerega predhodnost se zatrjuje, da dokaže, da izpodbijanega modela ni mogoče veljavno registrirati.

c) Pojem „izdelek“ in obseg opisa

- [Sodba z dne 13. junija 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can \(Pločevinke\) \(T-9/15, EU:T:2017:386\)](#)

Družba Ball Beverage Packaging Europe Ltd je bila imetnica modela, registriranega pri EUIPO na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal pločevinke. Oddelek za ničnost je zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, ki jo je vložila družba Crown Hellas Can SA. Vendar je odbor za pritožbe to odločbo razveljavil, pri čemer je ugotovil, da je navedeni model ničen, z obrazložitvijo, da videz izdelka pri tem modelu nima individualne narave, ni pa se izrekel o njegovi novosti.

Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba zoper odločbo odbora za pritožbe, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je podalo koristna pojasnila glede narave postopka registracije modelov Skupnosti, glede pojma „izdelek“ v smislu člena 3(a) Uredbe št. 6/2002 in glede obsega opisa izpodbijanega modela, ki ga prijava za registracijo vsebuje na podlagi člena 36(3)(a) navedene uredbe.

Najprej, Splošno sodišče je navedlo, da je opredelitev predmeta varstva izpodbijanega modela del vsebinske preučitve registracije navedenega modela, zato morebitno stališče, ki ga je zavzel EUIPO glede tega vprašanja v postopku registracije, odbora za pritožbe ne more zavezovati, ob upoštevanju sumarne in v bistvu formalne narave nadzora, ki ga v tem postopku registracije opravi EUIPO.

Dalje, Splošno sodišče je zavrnilo očitek, da je odbor za pritožbe napačno presodil, da izpodbijani model, in sicer prikaz treh pločevink različnih velikosti, ni izdelek v smislu člena 3(a) Uredbe št. 6/2002. Splošno sodišče je v zvezi s tem opozorilo, da je predmet modela lahko le enoten predmet, saj se navedeni člen izrecno nanaša na videz „izdelka“. Poleg tega je pojasnilo, da lahko niz artiklov pomeni „izdelek“ v smislu navedene določbe, če so estetsko usklajeni, so med seboj funkcionalno povezani in se običajno tržijo kot enoten izdelek. Splošno sodišče je tako v obravnavani zadevi ugotovilo, da je očitno, da tri pločevinke, ki jih prikazuje izpodbijani model, ne izpolnjujejo skupne funkcije, in sicer v smislu, da ne izpolnjujejo funkcije, ki je ne bi mogla izpolnjevati vsaka izmed njih samostojno, kot je to na primer v primeru jedilnega pribora ali šahovnice in šahovskih figur.

Nazadnje, Splošno sodišče je opozorilo, da opis, ki je lahko vsebovan v prijavi za registracijo, ne more vplivati na vsebinske presoje glede novosti in individualne narave videza izdelka pri zadevnem modelu. Po presoji Splošnega sodišča ta opis tudi ne more vplivati na vprašanje, kaj je predmet varstva zadevnega modela, ki je nesporno povezano s presojami glede novosti in individualne narave.

2. Novost

- [Sodba z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁵

V tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,⁶ je Sodišče, ki je odločalo o pritožbi, ugotovilo, da člen 5(1)(b) Uredbe št. 6/2002 novosti videza izdelka ne pogojuje z izdelki, v katere ga je mogoče vgraditi ali za katere ga je mogoče uporabiti. Poleg tega je treba opozoriti, da v skladu s členom 10(1) Uredbe št. 6/2002 obseg varstva iz modela Skupnosti zajema „vsak videz izdelka“, ki na seznanjenega uporabnika ne naredi drugačnega celotnega vtisa.

Poleg tega je tako iz člena 36(6) kot iz člena 19(1) Uredbe št. 6/2002 razvidno, da registrirani model Skupnosti imetniku tega modela podeljuje izključno pravico do uporabe zadevnega videza za vse vrste izdelkov, in ne le za izdelke, navedene v prijavi za registracijo.

Zato videza izdelka pri modelu Skupnosti ni mogoče šteti za novega, če je bil enak videz izdelka dostopen javnosti, tudi če je bil ta prejšnji videz namenjen vgraditvi v drugačen izdelek ali uporabi za ta izdelek. Okoliščina, da obseg varstva iz modela ni omejen samo na izdelke, v katere bo varovani videz vgrajen ali za katere naj bi se uporabljal, nujno pomeni, da ocenjevanje novosti videza izdelka prav tako ne sme biti omejena na samo te izdelke.

- [Sodba z dne 6. junija 2013, Kastenholz/UUNT – Qwatchme \(Urne številčnice\) \(T-68/11, EU:T:2013:298\)](#)⁷

Družba Qwatchme A/S je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal urne številčnice. Odbor za pritožbe je s potrditvijo odločbe oddelka za ničnost zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti, ki jo je vložil Erich Kastenholz, z obrazložitvijo, da se izpodbijani model zaradi razlik med ploščami dejansko razlikuje od prejšnjih modelov.

Splošno sodišče je odločalo o tožbi zoper odločbo odbora za pritožbe, ki jo je zavrnilo, in odločilo, da nasprotujoča si modela nista enaka, saj se njuni elementi ne razlikujejo zgolj v nepomembnih podrobnostih.

Ta sodba se nanaša zlasti na zahtevi po novosti in individualni naravi, od katerih je odvisno varstvo modelov Skupnosti. Splošno sodišče je navedlo, da je iz člena 5(2) Uredbe št. 6/2002 razvidno, da se videza izdelka štejeta za enaka, če se njune značilnosti razlikujejo le v nepomembnih podrobnostih, torej v podrobnostih, ki niso takoj opazne in ki ne ustvarjajo razlik – niti majhnih – med navedenima videzoma izdelka.

Nasprotno pa je treba za ocenjevanje novosti videza izdelka preučiti obstoj razlik med nasprotujočima si videzoma izdelka, ki niso nepomembne, tudi če so majhne. V zvezi s tem je Splošno sodišče razsodilo, da besedilo člena 6 Uredbe št. 6/2002 presega besedilo člena 5 te

⁵ Glej tudi razdelka „I. 1. b. Opredelitev modela – Pogoj vidnosti“ in „I. 4. a. Razkritje – Merila za presojo“ ter sodbo z dne 13. maja 2015, [Group Nivelles/UUNT – Easy Sanitary Solutions \(Odtočna kanaleta za prho\) \(T-15/13, EU:T:2015:281\)](#).

⁶ Glede dejanskega in pravnega okvira spora glej razdelek „I. 1. b. Opredelitev modela – Pogoj vidnosti“, str. 4.

⁷ Pritožba zoper to sodbo je bila zavrnjena s sklepom z dne 17. julija 2014, [Kastenholz/UUNT \(C-435/13 P, neobjavljen, EU:C:2014:2124\)](#).

uredbe. Tako je mogoče, da ugotovljene razlike med nasprotujočima si videzoma izdelka v smislu zadnjenavedenega člena – še zlasti, če so majhne – ne zadostujejo za to, da bi pri seznanjenem uporabniku ustvarile drugačen celotni vtis v smislu člena 6 iste uredbe. V tem primeru se lahko šteje, da je videz izdelka pri izpodbijanem modelu nov v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002, ni pa mogoče šteti, da ima individualno naravo v smislu člena 6 navedene uredbe.

Ker pa pogoj iz zadnjenavedenega člena presega pogoj iz člena 5 Uredbe št. 6/2002, lahko drugačen celotni vtis na seznanjenega uporabnika v smislu člena 6 iste uredbe temelji le na obstoju objektivnih razlik med nasprotujočima si videzoma izdelka. Te morajo torej zadostovati za izpolnitev pogoja novosti iz člena 5 Uredbe št. 6/2002.

3. Individualna narava

a) Merila za ocenjevanje

- [Sodba z dne 19. junija 2014, Karen Millen Fashions \(C-345/13, EU:C:2014:2013\)](#)

Družba Karen Millen Fashions Ltd je ustvarila in na Irskem ponudila v prodajo črtasto bluzo in črn pleten top. Družbi Dunnes Stores in Dunnes Stores (Limerick) Ltd sta primerke teh oblačil kupili, nato pa sta dali izdelati kopije teh oblačil zunaj Irske in jih ponudili v prodajo v svojih irskih trgovinah. Družba Karen Millen Fashions, ki je trdila, da je imetnica neregistriranih modelov Skupnosti za zadevna oblačila, je 2. januarja 2007 vložila tožbo, s katero je zlasti želela doseči, da se skupini Dunnes uporaba teh modelov prepove, in pridobiti odškodnino. Supreme Court (vrhovno sodišče, Irska), ki mu je bil ta spor predložen, je Sodišču predložilo vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z ocenjevanjem individualne narave videza izdelka pri modelu Skupnosti.

Sodišče je razsodilo, da je treba člen 6 Uredbe št. 6/2002 razlagati tako, da mora biti, da bi bilo mogoče šteti, da ima videz izdelka pri modelu individualno naravo, celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, drugačen od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi ne kombinacija posamičnih značilnosti več prejšnjih modelov, temveč en ali več prejšnjih modelov, obravnavanih posamično.

Navedeni člen 6, ki govori o celotnem vtisu, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti, je namreč treba razlagati tako, da je treba oceno individualne narave videza izdelka opraviti glede na enega ali več specifičnih, individualiziranih, določenih in opredeljenih videzov izdelka izmed vseh videzov izdelka, ki so bili prej dostopni javnosti.

- [Sodba z dne 21. novembra 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/UUNT – Wenf International Advisers \(Odpiralč za steklenice\) \(T-337/12, EU:T:2013:601\)](#)

Družba El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL, je bila imetnica modela Skupnosti, ki je upodabljal odpiralč za steklenice. Družba Wenf International Advisers Ltd je vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, ker naj zlasti videz izdelka pri tem modelu ne bi imel individualne narave. UUNT (zdaj EUIPO) je zahtevi za ugotovitev ničnosti ugodil.

Splošno sodišče je tožbo zavrnilo in poudarilo, da se individualna narava videza izdelka v skladu s členom 6 Uredbe št. 6/2002 ocenjuje na podlagi primerjave celotnih vtisov, ki ju nasprotujoča si videza izdelka naredita na seznanjenega uporabnika, pri čemer se upošteva stopnja svobode oblikovalca. Merilo nevšečnosti ali različnih težav pri uporabi prejšnjega modela, ki naj bi bile pri izpodbijanem modelu odpravljene, zato ne spada med merila, ki jih je mogoče upoštevati pri ocenjevanju individualne narave videza izdelka. Poleg tega, kot je razvidno iz členov 1 in 3 Uredbe št. 6/2002, je namen prava modelov varstvo videza izdelka, ne pa koncepta sprememb njegove uporabe ali delovanja.

- [Sodba z dne 16. junija 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno \(Namizna svetilka\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)^{8,9}

Družba Davide Groppi Srl je 16. julija 2014 pri EUIPO vložila prijavo za registracijo modela Skupnosti, ki upodablja namizno svetilko. Družba Viabizzuno Srl je po registraciji modela vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti, ki se je nanašala na prejšnji model z dne 22. septembra 2011, za njeno utemeljitev pa se je sklicevala na člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002¹⁰ v povezavi s členom 6 iste uredbe¹¹. Za ta prejšnji model je bilo 30. oktobra 2018 ugotovljeno, da je ničen.

Oddelek za ničnost je 22. novembra 2018 ugotovilo, da je model družbe Davide Groppi ničen, ker naj videz izdelka pri tem modelu ne bi imel individualne narave v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002. Odbor za pritožbe je to odločbo potrdil in menil, da to, da je bilo ugotovljeno, da je prejšnji model ničen, ni upoštevno, ker je pomembno le vprašanje, ali je bil razkrit.

Splošno sodišče, pri katerem je bila vložena tožba za razveljavitev, je tožbo družbe Davide Groppi zavrnilo. Splošno sodišče je prvič poudarilo neobstoj posledic ugotovitve ničnosti – v upravnem postopku – prejšnjega modela, ki je bil naveden v utemeljitev zahteve za ugotovitev ničnosti modela na podlagi člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002. Poleg tega je pojasnilo omejitve vloge, ki jo ima narava izdelkov, v katere so videzi vgrajeni, pri preizkusu razloga za ničnost, ki temelji na isti določbi.

Splošno sodišče je poudarilo, da to, da je bilo ugotovljeno, da je prejšnji model ničen, ni upoštevno, če je bil ta model razkrit. Namen člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 je namreč preprečiti registracijo modelov, ki ne izpolnjujejo pogojev za svoje varstvo, zlasti pogoja v zvezi z „individualno naravo“ v smislu člena 6 te uredbe, ne pa varovati prejšnji model. V zvezi s tem je opozorilo, da pri razlogih za ničnost iz navedenega člena ne gre za logiko varstva prejšnje pravice, ki je zagotovljena le imetniku te pravice in katere ničnost bi povzročila, da bi bil postopek za ugotovitev ničnosti modela Skupnosti brezpredmeten, temveč se nanje načeloma lahko sklicuje vsakdo. Natančneje, Splošno sodišče je glede ocene individualne narave videza izdelka

⁸ Pritožba zoper to sodbo ni bila dopuščena (sklep z dne 26. novembra 2021, [Davide Groppi/EUIPO](#), C-490/21 P, neobjavljen, EU:C:2021:968).

⁹ Glej tudi razdelek „I. 3. b. Individualna narava – Industrijski sektor zadevnega izdelka“.

¹⁰ Člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, kakor je bila spremenjena, določa, da se model Skupnosti lahko razglasi za ničen le, če ne izpolnjuje zahtev iz členov od 4 do 9.

¹¹ V skladu z odstavkom 1 člena 6 Uredbe št. 6/2002, naslovljenega „Individualna narava“, se šteje, da ima videz izdelka individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti pred datumom vložitve prijave za registracijo, ali – če se zahteva prednostna pravica – datumom prednostne pravice. Poleg tega je v odstavku 2 tega člena pojasnjeno, da se pri ocenjevanju individualne narave upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju modela.

pri modelu na podlagi člena 25(1)(b) in člena 6 Uredbe št. 6/2002 poudarilo, da iz uvodne izjave 14 te uredbe izhaja, da bi ta ocena morala temeljiti na tem, ali se celotni vtis na seznanjenega uporabnika, ki vidi videz izdelka, jasno razlikuje od celotnega vtisa, ki ga nanj naredijo obstoječi videzi izdelkov. Pojasnilo je namreč, da je edina vloga prejšnjega modela razkriti prejšnje stanje tehnike, ki ustreza videzom iz preteklosti v zvezi z zadevnim izdelkom, ki so bili na datum vložitve prijave zadevnega modela že razkriti. Zato je menilo, da je pomembna le okoliščina, da je bil videz iz prejšnjega modela razkrit, in ne obseg varstva, namenjenega navedenemu modelu, ki naj bi izhajalo iz veljavnosti njegove registracije.

b) Industrijski sektor zadevnega izdelka

- [Sodba z dne 22. junija 2010, Shenzhen Taiden/UUNT – Bosch Security Systems \(Komunikacijska oprema\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹²

Družba Shenzhen Taiden Industrial Co Ltd je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal komunikacijsko opremo. Oddelek za ničnost je zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, ki jo je vložila družba Bosch Security Systems BV, zavrnil. Vendar je njegovo odločbo zavrnil odbor za pritožbe, ki je menil, da videz izdelka pri izpodbijanem modelu nima individualne narave, ker razlike med videzom izdelka pri navedenem modelu in videzom izdelka pri prejšnjem mednarodnem modelu niso dovolj opazne, da bi pri seznanjenem uporabniku naredile drugačen celotni vtis.

Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba zoper odločbo odbora za pritožbe, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je pojasnilo, da je treba, kot je razvidno iz uvodne izjave 14 Uredbe št. 6/2002, pri oceni individualne narave videza izdelka upoštevati naravo izdelka, za katerega se videz izdelka uporablja ali v katerega je vključen, še zlasti pa industrijski sektor, v katerega ta izdelek spada.

- [Sodba z dne 16. junija 2021, Davide Groppi/EUIPO– Viabizzuno \(Namizna svetilka\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)¹³

Splošno sodišče je v tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,¹⁴ potem ko je ugotovilo, da se registracija izpodbijanega modela na splošno nanaša na svetiila, opozorilo, da je opredelitev sektorja izdelkov sicer preudarek, ki je upošteven pri opredelitvi seznanjenega uporabnika in njegove stopnje pozornosti ter stopnje svobode oblikovalca pri razvijanju in, po potrebi, pri primerjavi celotnih vtisov na navedenega seznanjenega uporabnika, vendar to ne more pomeniti, da so si izdelki, na katere se zadevni modeli nanašajo, podobni ali da spadajo v isti sektor. V zvezi s tem je poudarilo, da člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 ne vsebuje nobenega pogoja podobnosti izdelkov in da bi to, da bi bilo varstvo modela odvisno od narave izdelka, pripeljalo do tega, da bi bilo to varstvo omejeno samo na modele, ki spadajo v določen sektor.

¹² Glej tudi razdelek „I. 3. c. Individualna narava Seznanjeni uporabnik“.

¹³ Glej tudi razdelek „I. 3. a. Individualna narava – Merila za ocenjevanje“.

¹⁴ Glede dejanskega in pravnega okvira spora glej razdelek „I. 3. a. Individualna narava – Merila za ocenjevanje“, str. 7.

- [Sodba z dne 10. novembra 2021, Eternit/EUIPO – Eternit Österreich \(Gradbena plošča\) \(T-193/20, EU:T:2021:782\)](#)

Družba Eternit (Belgija) je na podlagi prijave, vložene pri EUIPO, pridobila registracijo modela Skupnosti, ki upodablja gradbeno ploščo. Družba Eternit Österreich GmbH je vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, zlasti zato, ker naj videz izdelka pri tem modelu ne bi imel individualne narave¹⁵ glede na videz izdelka pri prejšnjem modelu, ki upodablja ploščo za protihrupno ograjo. EUIPO je ugotovil, da je izpodbijani model ničen, ker je menil, da videz izdelka pri tem modelu nima individualne narave, saj se zdi seznanjenemu uporabniku na splošno podoben videzu izdelka pri prejšnjem modelu.

Splošno sodišče je tožbo družbe Eternit zoper odločbo EUIPO zavrnilo. Po eni strani je pojasnilo, glede na katere od videzov izdelkov pri nasprotujočih si modelih je treba opredeliti zadevni sektor, seznanjenega uporabnika in stopnjo svobode oblikovalca. Po drugi strani je pojasnilo, ali so dejansko trženi izdelki, v katere so videzi izdelkov pri nasprotujočih si modelih vgrajeni oziroma za katere se uporabljajo, upoštevni pri ocenjevanju individualne narave videza izdelka pri izpodbijanem modelu.

Na prvem mestu, Splošno sodišče je opozorilo, da se ocenjevanje individualne narave videza izdelka pri izpodbijanem modelu v bistvu opravi s preizkusom v štirih korakih. V zvezi s tem je pojasnilo, da je prve tri korake analize, in sicer določitev zadevnega sektorja, seznanjenega uporabnika in stopnje svobode oblikovalca, mogoče opraviti samo glede na izpodbijani model. Ker lahko prejšnji model spada v popolnoma drug sektor, za katerega sta značilna drugačen seznanjeni uporabnik in drugačna svoboda oblikovalca, ta prejšnji model v teh prvih treh korakih analize ni upošteven. V četrtem koraku, pri katerem gre za primerjavo celotnih vtisov, ki jih naredijo videzi izdelkov pri nasprotujočih si modelih, pa je treba upoštevati tako izpodbijani model kot prejšnji model.

Na drugem mestu, Splošno sodišče je poudarilo, da se v okviru ocenjevanja individualne narave pod nekaterimi pogoji lahko upoštevajo dejansko trženi izdelki, v katere so videzi izdelkov nasprotujočih si modelov vgrajeni oziroma za katere se uporabljajo. Pojasnilo je, da so dejansko trženi izdelki oziroma način njihove uporabe upoštevni, če zgolj na podlagi grafičnega ali fotografskega prikaza videza izdelka pri zadevnem modelu ni mogoče ugotoviti, kateri vidiki tega videza izdelka bi bili vidni oziroma kako bo videz izdelka zaznan na vizualni ravni. Dejansko tržene izdelke je namreč pri določanju vizualnih vidikov videzov izdelkov mogoče upoštevati le kot ponazoritev. Tako dejansko trženega izdelka ni mogoče upoštevati, če se videz izdelka, ki se zanj uporablja oziroma ki je vanj vgrajen, razlikuje od videza izdelka pri registriranem modelu ali če izkazuje značilnosti, ki ne izhajajo jasno iz grafičnega prikaza videza izdelka pri navedenem modelu.

¹⁵ V skladu s členom 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 te uredbe se model Skupnosti lahko razglasi za ničen, če videz izdelka pri tem modelu nima individualne narave, tako da se celotni vtis, ki ga videz izdelka pri tem modelu naredi na seznanjenega uporabnika, ne razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi videz izdelka pri modelu, ki je že bil dostopen javnosti.

c) Seznanjeni uporabnik

- [Sodba z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#)¹⁶

Družba PepsiCo Inc. je bila imetnica modela Skupnosti, ki je upodabljal okrogel promocijski izdelek. Družba Grupo Promer Mon Graphic SA je pri EUIPO vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, ki je med drugim temeljila na obstoju prejšnjega modela. Odbor za pritožbe pri EUIPO je ugotovil, da videza izdelka pri zadevnih modelih pri seznanjenem uporabniku ustvarjata drugačen celotni vtis in da zato izpodbijani model ni v nasprotju z zatrjevano prejšnjo pravico. Splošno sodišče, pri katerem je bila vložena tožba, pa je to odločbo razveljavilo in presodilo, da razlike, ki jih je ugotovil odbor za pritožbe, ne zadostujejo za to, da bi videz izdelka pri izpodbijanem modelu pri seznanjenem uporabniku ustvaril celotni vtis, ki se razlikuje od celotnega vtisa, ki ga ustvarja videz izdelka pri prejšnjem modelu.

Pri Sodišču je bila vložena pritožba, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je pojasnilo pojem seznanjenega uporabnika.

Sama narava seznanjenega uporabnika terja, da bo ta, kadar je mogoče, zadevna modela primerjal neposredno. Vendar ni mogoče izključiti, da bo taka primerjava neizvedljiva ali nenavadna na zadevnem področju, zlasti zaradi posebnih okoliščin ali značilnosti predmetov, ki jih modela predstavljata. Glede na neobstoj natančne opredelitve v zvezi s tem v okviru Uredbe št. 6/2002 ni mogoče šteti, da je bil namen zakonodajalca Unije omejiti presojo morebitnih modelov na neposredno primerjavo.

Kar zadeva stopnjo pozornosti seznanjenega uporabnika, ta sicer ni razumno obveščen, pozoren in pazljiv povprečni potrošnik, ki navadno zaznava videz izdelka kot celoto in ne preverja posameznih podrobnosti, vendar ni niti strokovnjak ali izvedenec, ki bi bil sposoben podrobnega opažanja razlik med modeloma v koliziji. Oznaka „seznanjen“ tako nakazuje na to, da uporabnik, ne da bi bil snovalec ali tehnični strokovnjak, pozna različne modele, ki obstajajo v zadevnem sektorju, ima nekaj znanja o elementih, ki jih ti modeli po navadi vsebujejo, in zaradi zanimanja za zadevne izdelke izkazuje relativno visoko stopnjo pozornosti pri njihovi uporabi.

- [Sodba z dne 22. junija 2010, Shenzhen Taiden/UUNT – Bosch Security Systems \(Komunikacijska oprema\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹⁷

V tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,¹⁸ je Splošno sodišče pojasnilo pojem seznanjenega uporabnika, pri čemer je poudarilo, da to, da je nekdo „uporabnik“, pomeni, da zadevna oseba izdelek, v katerega je vgrajen videz izdelka, uporablja v skladu z namenom tega izdelka, oznaka „seznanjen“ pa nakazuje na to, da uporabnik, ne da bi bil snovalec ali tehnični strokovnjak, pozna različne modele, ki obstajajo v zadevnem sektorju, ima nekaj znanja o elementih, ki jih ti modeli po navadi vsebujejo, in zaradi svojega zanimanja za zadevne izdelke

¹⁶ Glej tudi sodbo z dne 18. marca 2010, [Grupo Promer Mon Graphic/UUNT – PepsiCo](#) (Upodobitev okroglega promocijskega izdelka) (T-9/07, EU:T:2010:96), predstavljeno v razdelku „I. 7. Kolizija s prejšnjim modelom“.

¹⁷ Glej tudi razdelek „I. 3. b. Individualna narava – Industrijski sektor zadevnega izdelka“.

¹⁸ V zvezi z dejanskim in pravnim okvirom spora glej oddelek „I. 3. b. Individualna narava – Industrijski sektor zadevnega izdelka“, str. 9.

pri njihovi uporabi izkazuje sorazmerno visoko stopnjo pozornosti. Vendar ta okoliščina ne pomeni, da je seznanjeni uporabnik onkraj izkušenj, ki si jih je pridobil z uporabo zadevnega izdelka, sposoben razlikovati med vidiki izgleda izdelka, ki jih narekuje njegova tehnična funkcija, in tistimi, ki so poljubni.

- [Sodba z dne 14. junija 2011, Sphere Time/UUNT – Punch \(Ura, pritrjena na trak\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)¹⁹

Družba Sphere Time je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe 6/2002, ki je upodabljal ure, pritrjene na trak. Oddelek za ničnost je z ugoditvijo zahtevi družbe Punch SAS za ugotovitev ničnosti ugotovilo, da je izpodbijani model ničen, ker naj videz izdelka pri tem modelu ne bi imel individualne narave, saj naj bi ustvarjal enak celotni vtis kot videz izdelka pri prejšnjem modelu.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper odločbo odbora za pritožbe, s katero je bila potrjena odločba oddelka za ničnost, vložena tožba, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je poudarilo, da v primeru promocijskih izdelkov pojem seznanjenega uporabnika vključuje na eni strani poslovni subjekt, ki te izdelke kupi za distribucijo končnim uporabnikom, na drugi strani pa zadnjenavedene uporabnike same. Na podlagi tega je ugotovilo, da to, da ena od obeh skupin seznanjenih uporabnikov videza izdelka pri zadevnih modelih dojema, kot da naredita enak celotni vtis, zadošča za dokaz, da videz izdelka pri izpodbijanem modelu nima individualne narave.

- [Sodba z dne 13. junija 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix \(Držalo lepakov za vozila\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁰

Družba Visi/one GmbH je bila imetnica modelov Skupnosti, registriranih pri EUIPO na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki so upodabljali držala lepakov za vozila. Oddelek za ničnost pri EUIPO, ki je ugodil zahtevi za ugotovitev ničnosti, ki jo je vložila družba EasyFix GmbH, je ugotovil, da je izpodbijani model ničen zaradi neobstoja individualne narave videza izdelka pri tem modelu.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper odločbo odbora za pritožbe, s katero je bila potrjena odločba oddelka za ničnost, vložena tožba, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je ugotovilo, da razlike med videzom izdelka pri izpodbijanem modelu in videzom izdelka pri prejšnjem modelu ostajajo premalo izrazite, da bi same po sebi pri seznanjenem uporabniku naredile drugačen celotni vtis.

Splošno sodišče je v zvezi z ravno poznavanja in stopnjo pozornosti seznanjenega uporabnika ugotovilo, da iz sodne prakse zlasti izhaja, da ta referenčna oseba sicer ima določeno raven poznavanja glede različnih obstoječih modelov v zadevnem sektorju in da je njena stopnja pozornosti relativno visoka, pri uporabi teh modelov pa je posebej pazljiva, vendar vseeno ni izvedenec ali specialist, kot je strokovnjak [na področju patentov], ki lahko podrobno opazi zelo majhne razlike, ki lahko obstajajo med nasprotujočimi si modeli.

¹⁹ Glej tudi razdelka „1. 3. e. Individualna narava – Celotni vtis“ in „I. 4. d. Razkritje – Obdobje odloga“.

²⁰ Glej tudi oddelek „I. 4. a. Razkritje – Merila za ocenjevanje“.

d) Stopnja svobode oblikovalca

- [Sodba z dne 13. novembra 2012, Antrax It/UUNT – THC \(Radiatorji za ogrevanje\) \(T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592\)](#)

Družba Antrax It Srl je bila imetnica osmih modelov Skupnosti, registriranih pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki so upodabljali radiatorje za ogrevanje, od katerih sta bila dva izpodbijana v tej zadevi. Oddelek za ničnost je ugodil zahtevi družbe The Heating Company za ugotovitev ničnosti in ugotovil, da sta izpodbijana modela nična, ker videza izdelka pri teh modelih nista nova. Odbor za pritožbe je odločbo oddelka za ničnost razveljavil zaradi pomanjkanja ustrezne obrazložitve in ugotovil, da sta izpodbijana modela nična zaradi neobstoja individualne narave videzov izdelka pri teh modelih.

Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba zoper odločbi odbora za pritožbe, ki ju je to sodišče razveljavilo v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da sta izpodbijana modela nična, v preostalem pa je tožbo zavrnilo.

Ta zadeva je bila za Splošno sodišče priložnost, da pojasni merila za opredelitev stopnje svobode oblikovalca videza izdelka v okviru ocenjevanja individualne narave videza izdelka. Splošno sodišče je ugotovilo, da je stopnja svobode opredeljena med drugim glede na omejitve, povezane z značilnostmi, ki jih narekuje tehnično delovanje izdelka ali njegovega elementa, ali zakonske predpise, ki veljajo za izdelek, za katerega se bo uporabil videz. Te omejitve vodijo do standardizacije nekaterih značilnosti, ki tako postanejo skupne videzom, ki se uporabijo za zadevni izdelek. Zato večja kot je svoboda oblikovalca pri razvijanju videza izdelka, manj bodo majhne razlike med nasprotujočima si videzoma izdelka zadoščale, da bi ta pri seznanjenem uporabniku ustvarila različna celotna vtisa. In nasprotno, bolj kot je svoboda oblikovalca pri razvijanju izpodbijanega videza izdelka omejena, bolj manjše razlike med zadevnima videzoma izdelka zadostujejo, da se pri seznanjenem uporabniku ustvari drugačen celotni vtis. Tako se z visoko stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka podkrepi ugotovitev, da primerjani videzi izdelka, med katerimi ni pomembnih razlik, pri seznanjenem uporabniku ustvarjajo enak celotni vtis. V teh okoliščinah je morebitna nasičenost stanja tehnike, ki je posledica obstoja drugih modelov z enakimi splošnimi značilnostmi, kot jih imajo zadevni modeli, upoštevna, ker bi bil lahko zaradi nje seznanjeni uporabnik bolj pozoren na razlike v notranjih razmerjih med temi različnimi modeli.

- [Sodba z dne 10. septembra 2015, H&M Hennes & Mauritz/UUNT– Yves Saint Laurent \(Ročne torbice\) \(T-525/13, EU:T:2015:617\)](#)

Družba Yves Saint Laurent SAS je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal ročne torbice. Odbor za pritožbe je s potrditvijo odločbe oddelka za ničnost zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti, ki jo je vložila družba H&M Hennes & Mauritz BV & Co KG in ki je temeljila na prejšnjem modelu, z obrazložitvijo, da je bila stopnja svobode oblikovalca velika, vendar z vidika seznanjene uporabnice ni zbrisala pomembnih razlik med nasprotujočima si modeloma.

Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba zoper odločbo odbora za pritožbe, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je pojasnilo pojem stopnje svobode oblikovalca.

Splošno sodišče je v tej sodbi opozorilo, da je stopnja svobode oblikovalca videza izdelka opredeljena med drugim glede na omejitve, povezane z značilnostmi, ki jih narekuje tehnično delovanje izdelka ali njegovega elementa, ali zakonske predpise, ki veljajo za izdelek. Te omejitve vodijo do standardizacije nekaterih lastnosti, ki tako postanejo skupne videzom, ki se uporabijo za zadevni izdelek. Zato večja kot je svoboda oblikovalca pri razvijanju videza izdelka, manj verjetno bodo majhne razlike med nasprotujočima si videzoma izdelka zadoščale, da bi ta pri seznanjenem uporabniku ustvarila različna celotna vtisa. In nasprotno, bolj kot je svoboda oblikovalca omejena, bolj navedene razlike zadostujejo za ustvarjanje različnih celotnih vtisov pri takem uporabniku. Splošno sodišče je torej ugotovilo, da visoka stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka podkrepi ugotovitev, da videza izdelka, med katerima ni pomembnih razlik, pri seznanjenem uporabniku ustvarita enak celotni vtis.

Poleg tega je Splošno sodišče pojasnilo, da člen 6 Uredbe št. 6/2002 o ocenjevanju individualne narave v odstavku 1 določa merilo celotnega vtisa nasprotujočih si videzov izdelka, v odstavku 2 pa določa, da je treba pri tem upoštevati stopnjo svobode oblikovalca. Iz teh določb izhaja, da se ocenjevanje individualne narave videza izdelka pri modelu Skupnosti v bistvu opravi s preizkusom v štirih korakih. S tem preizkusom se določi, prvič, sektor izdelkov, v katere naj bi bil videz izdelka vgrajen ali za katere naj bi se uporabljal, drugič, seznanjeni uporabnik teh izdelkov glede na njihov namen ter – v zvezi s tem seznanjenim uporabnikom – raven poznavanja prejšnjega oblikovanja in stopnja pozornosti pri po možnosti neposredni primerjavi videzov izdelka, tretjič, stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka in, četrtič, rezultat primerjave zadevnih videzov izdelka ob upoštevanju zadevnega sektorja, stopnje svobode oblikovalca in celotnega vtisa, ki ga na seznanjenega uporabnika naredita videz izdelka pri izpodbijanem modelu in vsakršen predhoden videz izdelka, dostopen javnosti. Čeprav lahko dejavnik stopnje svobode oblikovalca „podkrepi“ (ali, nasprotno, niansira) ugotovitev o celotnem vtisu, ki ga ustvarja vsak zadevni videz izdelka, presoja stopnje svobode oblikovalca ni abstrakten in predhoden korak glede na primerjavo celotnega vtisa, ki ga ustvarjajo zadevni videzi izdelka.

V obravnavani zadevi je Splošno sodišče ugotovilo, da odbor za pritožbe ni ravnal napačno, ko je navedel, da svoboda oblikovalca ne more biti edini dejavnik, ki vpliva na ocenjevanje individualne narave videza izdelka, ampak da je, nasprotno, element, ki ga je treba pri tem ocenjevanju upoštevati. Po presoji Splošnega sodišča je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da je navedeni dejavnik dejavnik, ki omogoča niansiranje ocene individualne narave videza izdelka pri izpodbijanem modelu, in ne samostojen dejavnik.

- [Sodba z dne 6. junija 2019, Porsche/EUIPO – Autec \(Motorna vozila\) \(T-209/18, EU:T:2019:377\)²¹](#)

S to sodbo je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razveljavitev odločbe odbora za pritožbe pri EUIPO, s katero je ta ugotovil, da je registrirani model Skupnosti, ki upodablja model serije 991

²¹ Pritožba, ki je bila vložena zoper to sodbo, ni bila dopuščena (sklep z dne 24. oktobra 2019, [Porsche/EUIPO](#), C-613/19 P, EU:C:2019:905).

avtomobila Porsche 911, ničen, ker videz izdelka pri tem modelu ni imel individualne narave v smislu člena 6(1) Uredbe št. 6/2002.

Ta zadeva se je nanašala zlasti na pravno vprašanje obstoja individualne narave, ki lahko upraviči varstvo, kadar zadevni model pomeni zgolj „posodobitev“ že obstoječe in varovane oblike. Vprašanje v tej zadevi je bilo, ali se model 911 avtomobila Porsche 991 dovolj razlikuje od prejšnjega modela serije 997, da bi bil kot tak varovan. Ker Uredba št. 6/2002 kot najdaljši čas varstva določa 25 let, bi se lahko z odobritvijo varstva „posodobljene“ različice starejšega modela za enako obdobje podaljšalo varstvo prvotnega modela. To je bilo bistvo spora med družbo Porsche in proizvajalcem igrac, ki je uporabil videz vozila Porsche 911 za izdelavo in trženje modelčkov.

Splošno sodišče je štelo, da razlike med dvema serijama vozila Porsche 911 niso dovolj izstopajoče, da bi pri seznanjenem uporabniku – namreč pri uporabniku vozil na splošno, in ne zgolj pri uporabniku, ki pozna športna vozila – ustvarile različen celotni vtis glede enega in drugega modela. Vsi pogledi na zadevna modela tako kažejo, da se ta modela po bistvenih značilnostih dejansko prekrivata po obliki in liniji karoserije, tako glede dimenzij in razmerij kot glede oblike in razporeditve stekel in vrat.

Splošno sodišče je glede tega v nasprotju s tem, kar je trdila družba Porsche, ugotovilo, da ni mogoče šteti, da je svoboda oblikovalca v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002 omejena s pričakovanji potrošnikov, ki naj bi v obravnavani zadevi pričakovali, da bodo v vsaki naslednji seriji našli ustvarjalno zamisel prvotne oblike, saj taka pričakovanja ne pomenijo normativne omejitve. Ta pričakovanja namreč niso povezana ne z naravo ne z namenom izdelka, v katerega je vgrajen videz izdelka, namreč motornega vozila, in jih oblikovalec avtomobilov ne glede na estetske ali komercialne premisleke ni dolžan upoštevati za zagotovitev delovanja izdelka, za katerega naj bi se zadevni videz uporabljal.

e) Celotni vtis

- [Sodba z dne 14. junija 2011, Sphere Time/UUNT- Punch \(Ura, pritrjena na trak\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)²²

V tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,²³ je Splošno sodišče pojasnilo, da v okviru konkretne presoje celotnega vtisa ni treba ločeno in izključno preučiti grafične upodobitve prejšnjih modelov, temveč je treba opraviti celovito presjo vseh predstavljenih elementov, ki omogočajo dovolj natančno in zanesljivo določitev celotnega vtisa, ki ga ustvarja videz izdelka pri zadevnem modelu.

Zlasti v zvezi z modeli, ki so bili uporabljeni, ne da bi bili registrirani, ni mogoče izključiti, da grafični prikaz, iz katerega bi bile razvidne vse njihove pomembne podrobnosti, primerljiv s prijavo registriranega modela, ne obstaja. Po presoji Splošnega sodišča bi bilo v teh okoliščinah pretirano od vlagatelja zahteve za ugotovitev ničnosti zahtevati, naj tak prikaz predloži v vsakem primeru.

²² Glej tudi razdelka „I. 3. c. Individualna narava – Seznanjeni uporabnik“ in „I. 4. d. Razkritje – Obdobje odloga“.

²³ Glede dejanskega in pravnega okvira spora glej razdelek „I. 3. c. Individualna narava – Seznanjeni uporabnik“, str. 11.

- [Sodba z dne 10. novembra 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform \(Nalepke\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)²⁴](#)

Družba Sanford LP je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri EUIPO na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal nalepke. Oddelek za ničnost je zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti, ki jo je vložila družba Avery Zweckform GmbH. Vendar je odbor za pritožbe, ki je razveljavil odločbo oddelka za ničnost, ugotovil, da je izpodbijani model ničen, ker videz izdelka pri tem modelu ni imel individualne narave, saj je pri obveščenem uporabniku ustvaril enak celotni vtis kot videz izdelka pri prejšnjem modelu, na katerega se je sklicevala stranka, ki je zahtevala ugotovitev ničnosti.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper odločbo odbora za pritožbe vložena tožba, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je poudarilo, da v okviru primerjave celotnih vtisov pri ocenjevanju individualne narave znamke in razlikovalni znaki na videzih izdelka niso upoštevni.

Splošno sodišče je ugotovilo, da razlike med nasprotujočima si videzoma izdelkov, ki so omejene na velikost nalepke, višino role ter število, položaj in velikost črno natisnjenih oznak, ne zadostujejo za to, da na seznanjenega uporabnika naredijo drugačen celotni vtis.

Poleg tega je Splošno sodišče navedlo, da so besedni in figurativni elementi na nasprotujočih si videzih izdelkov znamke ali razlikovalni znaki, ki so na izdelek nameščeni za označitev njegovega izvora.

Ti elementi niso značilnosti izdelka, ki zadevnim izdelkom dajejo njihov videz, in torej v okviru primerjave celotnih vtisov niso upoštevni. Splošno sodišče je dodalo, da bo seznanjenemu uporabniku, tudi če bi bilo mogoče šteti, da so ti elementi upoštevni, jasno, da se z njimi označuje poreklo izdelkov, tako da jim ta uporabnik pri celotnem vtisu ne bo pripisoval pomena.

- [Sodba z dne 27. aprila 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Odtočna kanaleta za prho\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)

V tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je enak tistemu v zadevi C-361/15, kakor je predstavljen zgoraj²⁵, je Splošno sodišče odločalo o tožbi za razveljavitev nove odločbe EUIPO, ki je bila sprejeta po pravnomočni razveljavitvi prvotne odločbe.²⁶ Odbor za pritožbe pri EUIPO je v novi odločbi zahtevo za ugotovitev ničnosti zavrnil z obrazložitvijo, da videz izdelka pri izpodbijanem modelu ima individualno naravo in da je torej, *a fortiori*, nov. Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba zoper odločbo navedenega odbora, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je pojasnilo ustrezne dejavnike, ki se upoštevajo pri oceni individualne narave videza izdelka pri izpodbijanem modelu.

Splošno sodišče je potrdilo obstoj individualne narave videza izdelka pri izpodbijanem modelu. Najprej je poudarilo, da prejšnji videz izdelka, ki je vgrajen v drug izdelek, kot je tisti, na katerega se nanaša izpodbijani model, načeloma pomeni upošteven prejšnji model za ocenjevanje individualne narave. Nato je pojasnilo, da morebitne napake, ki jih je odbor za pritožbe storil v

²⁴ Glej tudi razdelek „III. 2. d. Zahteva in postopek za ugotovitev ničnosti – Dokazi, ki niso predloženi pravočasno“.

²⁵ Glede dejanskega in pravnega okvira spora glej razdelek „I. 1. b. Opredelitev modela – Pogoj vidnosti“, str. 4.

²⁶ Glej sodbo z dne 13. maja 2015, [Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Odtočna kanaleta za prho\) \(T-15/13, EU:T:2015:281\)](#).

zvezi z značilnostmi prejšnjih modelov, ki upodabljajo zgolj enega od sestavnih delov kanalete za prho, ne vplivajo na zakonitost odločbe, saj je primerjava celotnih modelov brez napak. Ker mora biti namreč prejšnji model kompakten prejšnji model, so upoštevni samo modeli, ki predstavljajo celotne kanalete za prho. Nazadnje, ob upoštevanju elegantnega in minimalističnega izgleda izpodbijanega modela je celotni vtis, ki ga naredi videz izdelka pri tem modelu, drugačen od celotnega vtisa, ki ga naredi videz izdelka pri prejšnjem modelu, ki ima bolj funkcionalne značilnosti, ne pa okrasnih.

4. Razkritje

a) Merila za presojo

- [Sodba z dne 13. februarja 2014, H. Gautzsch Großhandel \(C-479/12, EU:C:2014:75\)](#)

Družba Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH je v Nemčiji tržila model vrtnega paviljona z baldahinom, ki je bil ustvarjen leta 2004. Ta družba je zahtevala varstvo svojega modela kot neregistriranega modela Skupnosti, zato je vložila tožbo zaradi kršitve proti družbi H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co KG, ki je od leta 2006 tržila vrtni paviljon, ki ga je izdelovalo podjetje s sedežem na Kitajskem. Družba Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna je trdila, da je bil ta paviljon kopija modela, katerega imetnica je in ki je bil objavljen v katalogih, ki so bili razdeljeni glavnim trgovcem v sektorju.

Sodišču je bilo predloženo vprašanje za predhodno odločanje, na podlagi katerega je to odločilo o obsegu pojma „razkritje“ in v zvezi s tem razsodilo, da je treba člen 11(2) Uredbe št. 6/2002 razlagati tako, da je mogoče šteti, da je neregistrirani model v normalnem poteku poslovanja lahko utemeljeno postal znan specializiranim krogom zadevnega sektorja, ki delujejo v Uniji, če so bile slike videza izdelka, varovanega z navedenim modelom, posredovane trgovcem, ki poslujejo v tem sektorju, kar mora sodišče za modele Skupnosti preveriti ob upoštevanju okoliščin zadeve, v kateri odloča.

Člen 7(1), prvi stavek, Uredbe št. 6/2002 pa je treba razlagati tako, da neregistrirani model, čeprav je postal dostopen tretjim osebam brez izrecnega ali neizrecnega pogoja zaupnosti, v normalnem poteku poslovanja ni mogel utemeljeno postati znan specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Uniji, če je bil dostopen zgolj enemu podjetju z navedenega področja ali je bil razstavljen le v razstavnem prostoru podjetja, ki je zunaj ozemlja Unije, kar mora sodišče za modele Skupnosti preveriti ob upoštevanju okoliščin zadeve, v kateri odloča.

- [Sodba z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720\)²⁷](#)

V tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,²⁸ je Sodišče v pritožbenem postopku odločilo, da je videz izdelka treba primerjati z drugim videzom izdelka, da bi ugotovili novost in individualno naravo prvega, samo če je bil videz izdelka pri drugem modelu razkrit

²⁷ Glej tudi razdelka „I. 1. b. Opredelitev modela – Pogoj vidnosti“ in „I. 2. Novost“ ter sodbo z dne 13. maja 2015, [Group Nivelles/UUNT– Easy Sanitary Solutions \(Odtočna kanaleta za prho\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

²⁸ Glede dejanskega in pravnega okvira spora glej razdelek „I. 1. b. Opredelitev modela – Pogoj vidnosti“, str. 4.

javnosti. Če se šteje, da je bil videz izdelka razkrit javnosti, je to razkritje upoštevno tako za preučitev novosti kot individualne narave.

Poleg tega „zadevno področje“ v smislu člena 7(1) Uredbe št. 6/2002 ni omejeno na področje, na katero spada izdelek, v katerega se bo videz iz izpodbijanega modela vgradil ali za katerega se bo uporabil.

Torej nič ne omogoča ugotovitve, da mora seznanjeni uporabnik izdelka, v katerega je videz iz izpodbijanega modela vgrajen ali za katerega se uporabi, poznati prejšnji model, če je videz iz zadnjenavedenega modela vgrajen v izdelek iz drugega industrijskega sektorja od tistega, na katerega se nanaša izpodbijani model, ali se za ta izdelek uporabi.

- [Sodba z dne 13. junija 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix \(Držala lepakov za vozila\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁹

V tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,³⁰ je Splošno sodišče pojasnilo, da je treba za ugotovitev, ali je bil prejšnji model razkrit, opraviti dvostopenjsko analizo. Na prvem mestu je treba preučiti, ali se z elementi, podanimi v zahtevi za ugotovitev ničnosti dokazujejo, na eni strani, dogodki, ki pomenijo razkritje modela in, na drugi strani, predhodna narava tega razkritja glede na datum prijave ali prednostne pravice izpodbijanega modela. Na drugem mestu je treba za primer, da bi imetnik izpodbijanega modela trdil nasprotno, preučiti, ali bi ti dogodki v normalnem poteku poslovanja lahko utemeljeno postali znani specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Uniji, sicer bi se razkritje štelo za neučinkovito in se ne bi upoštevalo.

V obravnavanem primeru je Splošno sodišče razsodilo, da je sicer obžalovanja vredno, da so upravne službe EUIPO tožeči stranki poslale kataloga, navedena v prilogi B k zahtevi za ugotovitev ničnosti, s stranmi, ki niso bile zaporedno oštevilčene in niso ustrezale zaporedju strani v izvirnikih teh katalogov, vendar ta okoliščina nikakor ne omaje zakonitosti izpodbijane odločbe glede dokazanosti dogodkov, ki so pomenili predhodno razkritje držala lepakov za vozila, ki je prikazano v točki 4 izpodbijane odločbe v zvezi s to prilogo B, in zlasti glede dokazne vrednosti teh dokumentov za dokazovanje razkritja prejšnjega modela. Poleg tega tožeča stranka ni niti dokazala niti zatrjevala, da bi lahko okoliščine obravnavane zadeve pomenile oviro za to, da bi lahko ti dogodki v normalnem poteku poslovanja utemeljeno postali znani specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Uniji. Glede na to, da ni nasprotnih indicev, na podlagi katerih bi bilo mogoče šteti, da se navedena kataloga navedenim specializiranim krogom nista posredovala, je odbor za pritožbe lahko ugotovil, da je bil prejšnji model razkrit, ne da bi s tem storil napako.

²⁹ Glej tudi razdelek „I. 3. c. Individualna narava – Seznanjeni uporabnik“.

³⁰ Glede dejanskega in pravnega okvira spora glej razdelek „I. 3. c. Individualna narava – Seznanjeni uporabnik“, str. 11.

b) Domneva razkritja

- [Sodba z dne 21. maja 2015, Senz Technologies/UUNT – Impliva \(Dežniki\) \(T-22/13 in T-23/13, EU:T:2015:310\)](#)

Družba Senz Technologies BV je bila imetnica dveh modelov Skupnosti, registriranih pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki sta upodabljala dežnike. Oddelek za ničnost je ob ugoditvi zahtevi družbe Impliva BV za ugotovitev ničnosti ugotovil, da sta izpodbijana modela nična, ker kljub novosti nista imela individualne narave glede na razkriti prejšnji patent.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper odločbo odbora za pritožbe, s katero je bila potrjena odločba oddelka za ničnost, vložena tožba, ki ji je to sodišče ugodilo, pri čemer je opozorilo, da se šteje, da je model razkrit, ko stranka, ki se sklicuje na to razkritje, dokaže dogodke, ki pomenijo tako razkritje, in da ta domneva velja ne glede na to, kje je prišlo do dogodkov, ki pomenijo razkritje.

Po presoji Splošnega sodišča je to, ali bi lahko osebe, ki so del specializiranega kroga zadevnega področja, utemeljeno poznale dogodke, ki so se zgodili zunaj ozemlja Unije, dejansko vprašanje, odgovor na to vprašanje pa je odvisen od presoje okoliščin posamezne zadeve. Za to presojo je treba preučiti vprašanje, ali je treba na podlagi dejanskih elementov, ki jih mora predložiti stranka, ki razkritje izpodbija, šteti, da ni bilo možnosti, da bi tem krogom dogodki, ki utemeljujejo obstoj razkritja, dejansko postali znani, pri čemer je treba upoštevati to, kar je od teh krogov mogoče utemeljeno zahtevati glede poznavanja prejšnjega stanja tehnike. Ti dejanski elementi se lahko na primer nanašajo na sestavo specializiranih krogov, njihove poklicne kvalifikacije, navade in vedenje, obseg njihovih dejavnosti, njihovo navzočnost na dogodkih, na katerih se predstavijo modeli, značilnosti zadevnega modela, kot je njegova povezanost z drugimi izdelki in področji, in značilnosti izdelkov, v katere je videz iz zadevnega modela vgrajen, zlasti stopnjo tehnične zahtevnosti zadevnega izdelka. V nobenem primeru ni mogoče šteti, da je v normalnem poteku poslovanja model znan, če ga lahko specializirani krogi zadevnega področja odkrijejo zgolj po naključju.

Poleg tega je Splošno sodišče opozorilo, da člen 7(1) Uredbe št. 6/2002 ne zahteva, da je bil prejšnji model uporabljen za proizvodnjo ali trženje izdelka. Vendar bi bilo dejstvo, da model nikoli ni bil vključen v izdelek, upoštevno samo v primeru, da bi bilo dokazano, da specializirani krogi zadevnega področja na splošno ne uporabljajo registrov patentov ali da ti krogi na splošno patentom ne dajejo nobenega pomena.

c) Dokaz o razkritju

- [Sodba z dne 27. februarja 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet \(Etui za mobilnik\) \(T-166/15, EU:T:2018:100\)](#)

M. H. Sabet je registriral modela Skupnosti, ki upodablja etui za mobilnik. C. Gramberg je pri EUIPO vložil zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, ker naj videz izdelka pri tem modelu ne bi bil nov. Da bi dokazal razkritje navedenega modela, je predložil posnetke zaslona spletnega mesta „amazon.de“. Odbor za pritožbe pri EUIPO je zahtevo za ugotovitev ničnosti zavrnil, ker ni bilo dovolj dokazov, da bi se dokazalo razkritje.

Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba, ki ji je to ugodilo, obenem pa je odločilo o dokazni vrednosti dokazov, pridobljenih s spletnega prodajnega mesta, ki so bili predloženi za dokazovanje razkritja modela.

Prvič, poudarilo je, da se model šteje za razkrit, ko stranka, ki zatrjuje razkritje, dokaže dogodka, ki utemeljujejo obstoj tega razkritja. Da bi stranka, ki razkritje izpodbija, to domnevo ovrgla, pa mora pravno zadostno dokazati, da bi okoliščine v obravnavani zadevi lahko utemeljeno ovirale to, da ti dogodki ob normalnem poteku poslovanja postanejo znani specializiranim krogom zadevnega področja. Razkritje prejšnjega modela ne more biti dokazano z verjetnostjo ali domnevami, temveč mora temeljiti na konkretnih in objektivnih dokazih, ki dokazujejo dejansko razkritje prejšnjega modela na trgu.

Poleg tega je treba dokaze, ki jih je predložil vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti, presojati z medsebojnim primerjanjem. Namreč, čeprav morda nekateri od teh dokazov sami zase ne zadostujejo za dokaz razkritja prejšnjega modela, pa to ne pomeni, da ti v povezavi z drugimi dokumenti ali podatki ne bi mogli prispevati k oblikovanju dokaza o razkritju. Poleg tega je treba za presojo dokazne vrednosti takega dokumenta preveriti verjetnost in resničnost podatkov, ki jih vsebuje. Upoštevati je treba zlasti izvor dokumenta, okoliščine njegove izdelave in njegovega naslovnika ter se vprašati, ali se glede na njegovo vsebino zdi razumen in zanesljiv.

Iz veljavnih predpisov Unije, ki se uporabljajo za modele Skupnosti, izhaja, po eni strani, da je vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti prost pri izbiri dokaza, za katerega meni, da ga je primerno predložiti EUIPO v podporo njegovi zahtevi za ugotovitev ničnosti, in po drugi strani, da mora ta urad preučiti vse predložene dokaze za ugotovitev, ali gre dejansko za dokaz o razkritju prejšnjega modela.

Drugič, glede dokazne vrednosti zaslonskih posnetkov spletnega mesta je Splošno sodišče ugotovilo, da tudi če bi lahko razumno šteli, da je mogoče vsebino spletnega mesta kadar koli spremeniti in da je to vsebino naknadno težko preveriti, pa takšne ugotovitve ne morejo veljati za zaslonske posnetke spletnega mesta „amazon.de“, ki neposredno pred navedbo datuma razpoložljivosti ponudbe na tem spletnem mestu vsebujejo številko ASIN (Amazon Standard Identification Number), ki je edinstvena referenčna številka, ki se dodeli vsakemu artiklu, ki je naveden v katalogu, kar omogoča identifikacijo tega artikla na platformi za spletno prodajo Amazon.

Poleg tega bi avtomatična uporaba domneve, da se lahko vsebina spletnega mesta ali katerega koli drugega elektronskega dokumenta kadar koli spremeni – ne da bi obstajal resen in preverjen dvom, da so bili v obravnavanem primeru dokazi spremenjeni – onemogočila načelo, ki je uveljavljeno v sodni praksi Unije, in sicer da je treba dokaze, ki jih je predložil vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti, presoditi z medsebojnim primerjanjem.

- [Sodba z dne 6. junija 2019, Rietze/EUIPO – Volkswagen \(Vozilo VW Caddy\) \(T-192/18, EU:T:2019:379\)](#)

V tej sodbi je Splošno sodišče potrdilo odločbo EUIPO, da je videz izdelka pri izpodbijanem modelu, ki upodablja vozilo VW Caddy, nov v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002 in ima individualno naravo v smislu člena 6 te uredbe. Ta zadeva izvira iz postopka za ugotovitev

ničnosti, ki ga je sprožila tožeča stranka, nemška družba Rietze, ki trži modelčke avtomobilov. Izpodbijani model je bil tisti, ki ponazarja vozilo VW Caddy, ki ga je družba Volkswagen dala na trg leta 2011. Da bi tožeča stranka dokazala razkritje prejšnjega modela, se je sklicevala na prejšnji model tega vozila, in sicer na model VW Caddy (2K) Life, ki je bil dan na trg leta 2004.

Na prvem mestu, Splošno sodišče je zavrnilo trditev tožeče stranke, da bi moral EUIPO, prvič, pretehtati značilnosti nasprotujočih si modelov, drugič, analizirati njune skupne točke in, tretjič, razlikovati med njunimi estetskimi in tehničnimi značilnostmi.

Na drugem mestu, Splošno sodišče je zavrnilo trditev tožeče stranke, da EUIPO ni upošteval nekaterih dokazov, v katerih je bila ponazoritev prejšnjega modela. Splošno sodišče je opozorilo, da mora stranka, ki je vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti, predložiti natančne in popolne prikaze prejšnjega modela in da od odbora za pritožbe ni mogoče zahtevati, da bo združil različne prikaze izdelka, v katerega je bil vgrajen videz iz prejšnjega modela, niti da bo element, ki se pojavlja v večini prikazov, nadomestil z elementom, ki se pojavi zgolj na enem prikazu.

- [Sodba z dne 20. oktobra 2021, JMS Sports/EUIPO – Inter-Vion \(Spiralna elastika za lase\) \(T-823/19, EU:T:2021:718\)](#)

Družba JMS Sports sp. z o.o. je bila imetnica modela Skupnosti, ki je upodabljal spiralno elastiko za lase in je bil pri EUIPO prijavljen 24. junija 2010. Družba Inter-Vion S.A. je vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, zlasti ker videz izdelka pri tem modelu ni bil nov. Da bi dokazala razkritje prejšnjih modelov, je predložila posnetke zaslona spletnih mest iz leta 2009.

Odbor za pritožbe pri EUIPO je menil, da je bilo razkritje prejšnjih modelov, ki so bili enaki izpodbijanemu modelu, dokazano. Zato je ugotovil, da videz izdelka pri izpodbijanem modelu ni nov.

Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba zoper odločbo odbora za pritožbe, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je pojasnilo dokazno vrednost dokazov, pridobljenih s spletnih mest, ki so bili predloženi za dokazovanje datuma razkritja modela.³¹

Splošno sodišče je najprej ugotovilo, da dokazi, ki so bili prvič predloženi pred njim in ki so bili pridobljeni z uporabo prosto dostopnih orodij, kot sta brskalnik Google in Wayback Machine, niso dopustni. Ne spadajo namreč v dejanski okvir spora, kakršen je obstajal pred odborom za pritožbe, zato jih pri nadzoru nad zakonitostjo izpodbijane odločbe ni mogoče upoštevati.

Dalje, Splošno sodišče je po tem, ko je spomnilo, da je vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti pri izbiri dokaza prost, poudarilo, da prikaz podobe videza izdelka na spletu pomeni dogodek, ki ga je mogoče opredeliti kot „objavo“, in zato pomeni „razkritje javnosti“. Navedlo je, da dokazna vrednost posnetkov zaslona ni omejena.

V obravnavanem primeru je ugotovilo, da so posnetki zaslona spletnih mest jasno prikazovali modela, ki sta bila enaka izpodbijanemu modelu, celotne naslove URL³² teh spletnih mest ter datuma razkritja javnosti, ki sta bila predhodna datumom vložitve prijave za registracijo izpodbijanega modela. Poleg tega je posnetek zaslona prikazoval druge časovno označene

³¹ V skladu s členom 7(1) Uredbe št. 6/2002.

³² Uniform Resource Locator.

informacije, pri katerih je šlo za komentarje spletnih uporabnikov in ki so dokazovale razkritje javnosti 1. novembra 2009.

Splošno sodišče je poleg tega poudarilo, da zgolj abstraktna možnost manipuliranja z vsebino ali datumom spletnega mesta ni zadosten razlog za omajanje verodostojnosti dokaza, ki ga predstavlja posnetek zaslona tega spletnega mesta. To verodostojnost je mogoče omajati le s sklicevanjem na dejstva, ki konkretno kažejo na manipulacijo. Poleg tega, čeprav posnetek zaslona, ki izhaja iz Wayback Machine, ne vsebuje slike izdelka, je upošteven vir informacij, ki potrjuje zanesljivost posnetka zaslona enega od zadevnih spletnih mest. Zato je Splošno sodišče razsodilo, da je bilo razkritje dokazano.

Nazadnje, glede porazdelitve dokaznega bremena je Splošno sodišče navedlo, da bi morala – glede na to, da je stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti, predložila dokaze s spleta, ki dokazujejo razkritje prejšnjih modelov – imetnica izpodbijanega modela dokazati neverodostojnost teh dokazov. Pri tem se od nje ni zahtevalo, naj dokaže manipulacijo spletnega mesta, temveč naj navede konkretne okoliščine, ki bi bile verodostojen pokazatelj manipulacije, kot so očitni znaki ponarejanja, nesporna protislovja v predloženih informacijah ali očitne neskladnosti, s katerimi je mogoče utemeljiti obstoj dvomov o pristnosti posnetkov zaslona.

d) Obdobje odloga

- [*Sodba z dne 14. junija 2011, Sphere Time/UUNT – Punch \(Ura, pritrjena na trak\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)*](#)³³

V tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,³⁴ je Splošno sodišče uporabo člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 v postopku za ugotovitev ničnosti pogojiло s tem, da mora imetnik modela, v zvezi s katerim je vložena zahteva za ugotovitev ničnosti, dokazati, da je bodisi oblikovalec modela, ki je podlaga za navedeno zahtevo, bodisi njegov pravni naslednik. Spomniti je treba, da člen 7(2) Uredbe št. 6/2002 omogoča, da se razkritje ne upošteva, če je bil videz, za katerega se zahteva varstvo, javnosti razkrit bodisi s strani oblikovalca ali njegovega pravnega naslednika bodisi s strani tretje osebe zaradi podatkov, ki jih je zagotovil oblikovalec ali njegov pravni naslednik, ali dejanj oblikovalca ali njegovega pravnega naslednika, in sicer v obdobju 12 mesecev pred datumom vložitve prijave za registracijo ali datumom prednostne pravice.

5. Videz izdelka, ki predstavlja sestavni del kompleksnega izdelka

a) Zahteve za varstvo

- [*Sodba z dne 9. septembra 2014, Biscuits Poult/UUNT – Banketbakkerij Merba \(Piškot\) \(T-494/12, EU:T:2014:757\)*](#)

Družba Biscuits Poult SAS je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal piškote. Odbor za pritožbe je z

³³ Glej tudi razdelka „I. 3. c. Individualna narava – Seznanjeni uporabnik“ in „I. 3. e. Celotni vtis“.

³⁴ Glede dejanskega in pravnega okvira spora glej razdelek „I. 3. c. Individualna narava – Seznanjeni uporabnik“, str. 11.

razveljavitvijo odločbe oddelka za ničnost, s katero je bila zavrnjena zahteva za ugotovitev ničnosti, ki jo je vložila družba Banketbakkerij Merba BV, ugotovil, da je izpodbijani model ničen, ker videz izdelka pri izpodbijanem modelu ni imel individualne narave.

Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba zoper odločbo odbora za pritožbe, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je odločilo, da nevidnih značilnosti spornega izdelka, ki se ne nanašajo na njegov videz, ni mogoče upoštevati pri ugotavljanju, ali je izpodbijani model lahko predmet varstva.

Splošno sodišče je v navedeni sodbi pojasnilo, da člen 4(2) Uredbe št. 6/2002 določa posebno pravilo, ki se nanaša posebej na videze izdelka, uporabljene za izdelek, ki predstavlja sestavni del kompleksnega izdelka v smislu člena 3(c) te uredbe, ali vgrajene vanj. V skladu s tem pravilom so ti videzi izdelka varovani le, prvič, če sestavni del, potem ko je vgrajen v kompleksni izdelek, ob normalni uporabi tega izdelka ostane viden in, drugič, če vidne značilnosti sestavnega dela same po sebi izpolnjujejo zahteve glede novosti in individualne narave. Zaradi posebne narave sestavnih delov kompleksnega izdelka v smislu člena 3(c) Uredbe št. 6/2002, ki jih je mogoče proizvajati in tržiti ločeno od kompleksnega izdelka, jim je zakonodajalec namreč utemeljeno priznal možnost, da se registrirajo kot modeli, vendar pod pogojem, da so po vgradnji v kompleksni izdelek vidni, in le če gre za vidne dele zadevnih sestavnih delov ob normalni uporabi kompleksnega izdelka ter če so ti deli novi in imajo individualno naravo. Splošno sodišče je na podlagi tega ugotovilo, da ker izdelek – v obravnavanem primeru piškot – ni kompleksen izdelek v smislu člena 3(c) Uredbe št. 6/2002, saj ni sestavljen iz več delov, ki bi jih bilo mogoče zamenjati tako, da bi bilo mogoče izdelek razstaviti in ponovno sestaviti, odbor za pritožbe ni storil napake, ko je presodil, da nevidnih značilnosti izdelka, ki se ne nanašajo na njegov videz, ni mogoče upoštevati pri ugotavljanju, ali je sporni model lahko predmet varstva.

- [Sodba z dne 3. oktobra 2014, Cezar/UUNT – Poli-Eco \(Vložek\) \(T-39/13, EU:T:2014:852\)](#)

Družba Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal robne letve. Oddelek za ničnost je ob ugoditvi zahtevi za ugotovitev ničnosti, ki jo je vložila družba Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o., ugotovil, da je model ničen, ker videz izdelka pri tem modelu ni bil nov.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper odločbo odbora za pritožbe, s katero je bila potrjena odločba oddelka za ničnost, vložena tožba, ki ji je to sodišče ugodilo, pri čemer je odločilo, da novosti in individualne narave videza izdelka pri modelu Skupnosti ni mogoče ocenjevati ob primerjanju s prejšnjim modelom, ki kot del kompleksnega izdelka pri normalni uporabi tega izdelka ni viden.

Merilo vidnosti iz uvodne izjave 12 Uredbe št. 6/2002, v skladu s katero varstvo modelov Skupnosti ne sme zajemati sestavnih delov, ki med normalno uporabo izdelka niso vidni, pa tudi ne značilnosti sestavnega dela, ki niso vidne, ko je ta sestavni del vgrajen, se torej uporablja za prejšnji model.

- [Sodba z dne 28. oktobra 2021, Ferrari \(C-123/20, EU:C:2021:889\)](#)

Družba Ferrari SpA je 2. decembra 2014 javnosti prvič predstavila model avtomobila višjega cenovnega razreda FXX K v sporočilu za medije, ki je vsebovalo dve fotografiji, na katerih sta bila prikazana stranski in sprednji del tega vozila.

Od leta 2016 družba Mansory Design & Holding GmbH (v nadaljevanju: Mansory Design) s sedežem v Nemčiji proizvaja in trži komplete vgradnih delov za „tuning“, imenovane „tuning kits“, s katerimi je izgled drugega modela Ferrarija, ki se proizvaja serijsko, mogoče tako spremeniti, da je podoben izgledu Ferrarija FXX K.

Družba Ferrari je proti družbi Mansory Design vložila tožbo zaradi kršitve in pridružene zahteve zaradi domnevne kršitve pravic iz treh neregistriranih modelov Skupnosti, ki se nanašajo na dele modela FXX K, in sicer na dele njegove karoserije. Ti neregistrirani modeli Skupnosti naj bi nastali z objavo sporočila za medije z dne 2. decembra 2014.

Landgericht Düsseldorf (deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) je vse te zahteve zavrnilo. Družba Ferrari je pri Oberlandesgericht Düsseldorf (višje deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) vložila pritožbo, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je presodilo, da prvi in drugi uveljavljani model nikoli nista obstajala, ker družba Ferrari ni dokazala, da je bila izpolnjena minimalna zahteva, da mora biti oblika do neke mere samostojna in zaključena, medtem ko naj bi tretji uveljavljani model obstajal, vendar naj družba Mansory Design tega modela ne bi kršila.

Pri Sodišču je bil vložen predlog za sprejetje predhodne odločbe, na podlagi katerega je Sodišče odločilo o tem, ali lahko razkritje slik izdelka javnosti, kakršno je objava fotografij vozila, povzroči razkritje videza dela ali sestavnega dela tega izdelka javnosti, in če je odgovor pritrdilen, v kolikšnem obsegu mora biti videz dela izdelka ali sestavni del kompleksnega izdelka samostojen glede na celotni izdelek, da bi bilo mogoče preučiti, ali ima ta videz individualno naravo.

Sodišče je zlasti razsodilo, da je treba pravo Unije razlagati tako, da razkritje slik izdelka javnosti, kakršno je objava fotografij vozila, povzroči razkritje videza dela tega izdelka ali sestavnega dela navedenega izdelka kot kompleksnega izdelka, če je ob tem razkritju³⁵ izgled tega dela ali sestavnega dela jasno prepoznaven.

Prvič, Sodišče je ugotovilo, da sta materialna pogoja za nastanek varstva modela Skupnosti, ne glede na to, ali je ta registriran ali neregistriran, in sicer novost in individualna narava, enaka tako za izdelke kot za dele izdelka.³⁶ Če sta ta materialna pogoja izpolnjena, je formalni pogoj za nastanek neregistriranega modela Skupnosti razkritje javnosti v smislu člena 11(2) Uredbe št. 6/2002.³⁷ Za to, da razkritje videza celotnega izdelka povzroči razkritje videza dela tega izdelka, je nujno, da je izgled tega dela ob tem dejanju razkritja jasno prepoznaven. Vendar to ne pomeni obveznosti oblikovalcev, da ločeno razkrijejo vsak del svojih izdelkov, za katere želijo uveljavljati varstvo neregistriranega modela Skupnosti.

³⁵ V smislu člena 3(a) in (c), člena 4(2) in člena 11(2) Uredbe št. 6/2002.

³⁶ V smislu členov od 4 do 6 Uredbe št. 6/2002.

³⁷ V skladu s tem členom „se šteje, da je bil videz izdelka dostopen javnosti v [Uniji], če je bil objavljen, razstavljen, uporabljen pri trgovanju ali drugače razkrit, razen če bi ti dogodki lahko utemeljeno postali znani v normalnem poteku poslovanja specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v [Uniji]“.

Drugič, Sodišče je poudarilo, da pojem „individualna narava“ v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002³⁸ ne ureja razmerij med videzom izdelka in videzi delov, ki ga sestavljajo, temveč razmerje med temi videzi in drugimi videzi izdelka iz prejšnjih modelov. Da bi bilo mogoče preučiti, ali videz dela izdelka ali sestavnega dela kompleksnega izdelka izpolnjuje pogoj individualne narave, je nujno, da ta del ali sestavni del pomeni vidni del izdelka ali kompleksnega izdelka, ki je dobro razmejen s črtami, obrisi, barvami, oblikami ali posebno teksturo. To pomeni, da izgled tega dela izdelka ali sestavnega dela sam po sebi lahko ustvari celotni vtis in se ne more povsem izgubiti v skupnem izdelku.

b) Popravilo kompleksnega izdelka

- [Sodba z dne 20. decembra 2017, Acacia in D'Amato \(C-397/16 in C-435/16, EU:C:2017:992\)](#)

Družbi Audi in Porsche sta bili imetnici več modelov Skupnosti za originalna avtomobilska platišča iz aluminijeve zlitine. Družba Acacia je proizvajala in tržila replike platišč, ki so bile pogosto estetsko ali funkcionalno enake originalnim platiščem. Družbi Audi in Porsche sta pri Tribunale di Milano (sodišče v Milanu, Italija) oziroma Landgericht Stuttgart (deželno sodišče v Stuttgartu, Nemčija) vložila tožbi, s katerima sta zahtevali ugotovitev, da sta proizvodnja in trženje zadevnih platišč s strani družbe Acacia pomenila kršitev njunih modelov Skupnosti. Italijansko in nemško predložitveno sodišče, pri katerih sta bili vloženi pritožbi, sta prekinili postopek, da bi Sodišču predložili vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z razlago t. i. klavzule o popravilih iz člena 110(1) Uredbe št. 6/2002.

Ta klavzula določa, da varstvo kot v primeru modela Skupnosti ne velja za videz izdelka, ki predstavlja sestavni del kompleksnega izdelka, ki se uporablja za namen popravila tega kompleksnega izdelka, da bi se obnovil njegov prvotni videz.

Sodišče, ki mu je bilo postavljeno vprašanje, ali člen 110(1) Uredbe št. 6/2002 pogojuje izključitev varstva iz tega člena s tem, da je videz kompleksnega izdelka, v katerega je zadevni del vgrajen, odvisen od zaščenega videza tega dela, je poudarilo cilj, ki mu sledi člen 110(1) Uredbe št. 6/2002, in sicer preprečiti ustvarjanje zaprtih trgov za nekatere rezervne dele in zlasti preprečiti, da bi bil potrošnik, ki je kupil potencialno drag trajni izdelek, za nedoločen čas zavezan k nakupu zunanjih sestavnih delov od proizvajalca kompleksnega izdelka. Ob upoštevanju tega ter na podlagi jezikovne in teleološke razlage je Sodišče ugotovilo, da področje uporabe te določbe ni omejeno na sestavne dele, ki so del kompleksnega izdelka, „od izgleda katerega je odvisen varovani videz izdelka“, in poudarilo, da ta razlaga prispeva k cilju t. i. klavzule o popravilih, ki je omejiti ustvarjanje zaprtih trgov za rezervne dele.

Sodišče, ki mu je bilo poleg tega postavljeno vprašanje o pogojih, ki se zahtevajo za uporabo izključitve iz t. i. klavzule o popravilih, je najprej poudarilo, da se navedena izključitev lahko uporabi le za sestavne dele, ki so predmet varstva na podlagi modela Skupnosti in ki zato izpolnjujejo pogoje za varstvo, ki so določeni zlasti v členu 4(2) Uredbe št. 6/2002.

³⁸ Člen 6(1) Uredbe št. 6/2002 določa, da se šteje, da ima videz izdelka individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti.

Zadnjenavedena določba zagotavlja varstvo izdelka, ki predstavlja sestavni del kompleksnega proizvoda, prvič, če sestavni del, potem ko je vgrajen v kompleksni izdelek, ob normalni uporabi tega kompleksnega izdelka ostane viden in, drugič, če vidne značilnosti sestavnega dela same po sebi izpolnjujejo zahteve glede novosti in individualne narave, določene v členu 4(1) navedene uredbe. To pa velja za videz izdelka pri modelih Skupnosti za platišča, katerih imetnika sta zadevna proizvajalca vozil.

Dalje, Sodišče je presodilo, da so platišča „sestavni deli kompleksnega izdelka“ v smislu člena 110(1) Uredbe št. 6/2002, saj je tako platišče sestavni del avtomobila, brez katerega tega izdelka ne bi bilo mogoče normalno uporabljati. V zvezi s pogojem, da mora biti zadevni del „[uporabljen] za namen popravila tega kompleksnega izdelka“, je Sodišče opozorilo, da ta t. i. klavzula o popravilih izključuje vsako uporabo sestavnega dela zaradi okrasitve ali prikladnosti, kot je med drugim zamenjava sestavnega dela iz estetskih razlogov ali zaradi individualizacije kompleksnega izdelka, vendar, nasprotno, zahteva, da je njegova uporaba potrebna za popravilo kompleksnega izdelka, ki se je pokvaril. Nazadnje, Sodišče je ugotovilo, da je bilo treba popravilo opraviti, da bi se obnovil prvotni izgled kompleksnega izdelka. Sodišče je v zvezi s tem poudarilo, da mora biti sestavni del, ki prispeva k obnovi izgleda videza takega izdelka v smislu te določbe, viden. Glede na te premisleke je Sodišče odločilo, da se člen 110(1) Uredbe št. 6/2002 uporablja le za sestavne dele kompleksnega izdelka, ki so po izgledu povsem enaki originalnim delom, kar pa ne velja za nadomestni del, ki po barvi ali dimenzijah ne ustreza originalnemu delu, ali če je bil izgled kompleksnega izdelka po tem, ko je bil ta dan na trg, spremenjen.

Sodišče, ki mu je bilo nazadnje postavljeno vprašanje, ali morata proizvajalec ali prodajalec sestavnega dela kompleksnega izdelka, da bi bil ta sestavni del upravičen do izključitve iz člena 110(1) Uredbe št. 6/2002, zagotoviti, da tega sestavnega dela ni mogoče kupiti drugače kot za namen popravila, in če je tako, na kakšen način, poudarilo, da imata proizvajalec ali prodajalec sestavnega dela kompleksnega izdelka, ki želita uveljavljati odstopanje iz te določbe, dolžnost skrbnega ravnanja. Zlasti morata nadaljnjega uporabnika z jasno in vidno navedbo na izdelku, njegovi embalaži, v katalogih ali na prodajnih dokumentih obvestiti, prvič, da je v zadevni sestavni del vgrajen videz, za katerega nista imetnika modela, in drugič, da je ta sestavni del namenjen izključno za popravilo kompleksnega izdelka, da bi se obnovil njegov prvotni izgled. Prav tako morata z uporabo ustreznih ukrepov, zlasti ukrepov pogodbene narave, zagotoviti, da nadaljnji uporabniki zadevnih sestavnih delov ne namenijo uporabi, ki ni združljiva s pogoji iz člena 110(1) Uredbe št. 6/2002, poleg tega pa se morata vzdržati prodaje takega sestavnega dela, če vesta ali če glede na vse upoštevne okoliščine lahko razumno sklepata, da ta del ne bo uporabljen v skladu s predpisanimi pogoji.

6. Videzi izdelka, ki jih narekuje tehnična funkcija, in videzi izdelka tehničnih veznih elementov

- [*Sodba Sodišča z dne 8. marca 2018, DOCERAM \(C-395/16, EU:C:2018:172\)*](#)

Družba DOCERAM GmbH je bila imetnica več registriranih modelov Skupnosti za centrirne zatiče za varjenje. Ta družba je vložila opustitveno tožbo proti družbi CeramTec GmbH, ki je proizvajala in tržila enake centrirne zatiče, kot so tisti, ki so bili varovani s temi modeli. Na podlagi nasprotno

tožbe za ugotovitev ničnosti je bilo ugotovljeno, da so navedeni modeli nični, ker so bile značilnosti izgleda zadevnih izdelkov določene izključno z njihovo tehnično funkcijo.

Oberlandesgericht Düsseldorf (višje deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija), ki je obravnavalo ta spor, je sklenilo Sodišču predložiti vprašanje za predhodno odločanje in ga je vprašalo, ali je obstoj alternativnih videzov izdelka odločilen pri presoji, ali so značilnosti izgleda izdelka določene izključno s tehnično funkcijo izdelka.

Na prvem mestu, Sodišče je razsodilo, da je treba člen 8(1) Uredbe št. 6/2002 razlagati tako, da je za presajo, ali so značilnosti izgleda izdelka določene izključno z njegovo tehnično funkcijo, treba dokazati, da je ta funkcija edini dejavnik, ki je vplival na te značilnosti, pri čemer obstoj alternativnih videzov izdelka v zvezi s tem ni odločilen.

Najprej, Sodišče je, kar zadeva jezikovni vidik, namreč ugotovilo, da člen 8(1) Uredbe št. 6/2002 ne določa nobenega merila za presajo, ali so upoštevne značilnosti izgleda izdelka določene izključno z njegovo tehnično funkcijo, in da iz nobene določbe te uredbe ne izhaja, da bi bil obstoj alternativnih videzov izdelkov, ki lahko opravljajo enako tehnično funkcijo kot zadevni izdelek, edino merilo za določitev uporabe navedenega člena.

Dalje, kar zadeva kontekst, je Sodišče ugotovilo, da člen 8(1) Uredbe št. 6/2002 spada v oddelek 1 naslova II te uredbe, naslovljen „Zahteve za varstvo“, in da se nanaša na primere, v katerih varstvo za model Skupnosti ni določeno, kadar značilnosti izgleda izdelka določa izključno njegova tehnična funkcija. Poleg tega v skladu z uvodno izjavo 10 navedene uredbe iz izključitve varstva v takem primeru ne izhaja, da mora imeti videz izdelka estetsko vrednost. Na podlagi tega je odločilo, da za varstvo na podlagi te uredbe ni nujno, da je izgled zadevnega izdelka estetski.

Vendar je opozorilo, da je izgled bistveni element modela in da taka ugotovitev podpira razlago člena 8(1) Uredbe št. 6/2002, v skladu s katero ta določba iz varstva, ki ga ta uredba določa, izključuje primer, v katerem je potreba po tehnični funkciji zadevnega izdelka edini dejavnik, na podlagi katerega je oblikovalec izbral značilnosti izgleda tega izdelka, medtem ko druga merila, zlasti tista, povezana z vizualnim vidikom navedenega izdelka, niso imela nobene vloge pri izbiri te značilnosti.

Nazadnje, Sodišče je presodilo, da je ta razlaga podprta tudi s ciljem, ki mu sledi Uredba št. 6/2002. Iz uvodnih izjav 5 in 7 navedene uredbe je namreč razvidno, da je njen cilj uvesti model Skupnosti, ki neposredno velja v vsaki državi članici in ki je zaščiten na skupnem območju, ki zajema vse države članice, ter spodbujati inovativnost in razvoj novih izdelkov ter naložbe v njihovo izdelovanje s tem, da se zagotovi povečano varstvo industrijskega modela. Natančneje, kar zadeva člen 8(1) Uredbe št. 6/2002 ob upoštevanju uvodne izjave 10 te uredbe, velja, da je namen te določbe preprečiti, da bi se tehnološke inovacije ovirale z varstvom značilnosti izgleda, ki jih narekuje izključno tehnična funkcija izdelka.

Na drugem mestu, Sodišče je razsodilo, da mora nacionalno sodišče za ugotovitev, ali upoštevne značilnosti videza izdelka narekuje izključno tehnična funkcija izdelka, upoštevati vse ustrezne objektivne okoliščine vsakega posameznega primera in da se v zvezi s tem ni primerno opreti na zaznavo „objektivnega opazovalca“.

Pojasnilo je, da je treba tako presojo opraviti med drugim ob upoštevanju zadevnega modela, objektivnih okoliščin, iz katerih so razvidni razlogi, iz katerih so bile značilnosti izgleda zadevnega izdelka izbrane, podatkov v zvezi z njegovo uporabo ali obstoja alternativnih videzov izdelka z enakimi tehničnimi funkcijami, če so te okoliščine, podatki ali obstoj podprti z zanesljivimi dokazi.

- [Sodba z dne 18. novembra 2020, Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products in Koopman International \(Oprema za distribucijo tekočin\) \(T-574/19, EU:T:2020:543\)](#)³⁹

Družba Tinnus Enterprises LLC je bila imetnica modela Skupnosti, ki je bil 10. marca 2015 prijavljen pri EUIPO in je bil namenjen uporabi za izdelek „oprema za distribucijo tekočin“. Družbi Mystic Products Import & Export SL in Koopman International BV sta 7. junija 2016 in 19. aprila 2017 vložili zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela. Ti družbi sta se med drugim sklicevali na člen 8(1) Uredbe št. 6/2002, ki določa, da model Skupnosti ne obstaja za značilnosti izgleda izdelka, ki jih določa izključno njegova tehnična funkcija.

EUIPO je s potrditveno odločbo z dne 12. junija 2019 ugotovil, da je zadevni model ničen, pri čemer je ugotovil, da videz izdelka pri izpodbijanem modelu temelji na značilnostih izgleda izdelka – in sicer opreme za distribucijo tekočin – ki jih določa izključno njegova tehnična funkcija.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper odločbo odbora za pritožbe vložena tožba, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je prvič razložilo člen 8(1) Uredbe št. 6/2002, v skladu s katerim model Skupnosti ne obstaja za značilnosti izgleda izdelka, ki jih določa izključno njegova tehnična funkcija, ter tako dopolnilo analizo, ki jo je Sodišče opravilo v sodbi z dne 8. marca 2018, DOCERAM⁴⁰.

Splošno sodišče je najprej opozorilo, da je treba v skladu s sodbo DOCERAM za presojo, ali značilnosti izgleda izdelka določa izključno njegova tehnična funkcija, dokazati, da je ta funkcija edini dejavnik, ki je vplival na te značilnosti, pri čemer obstoj alternativnih modelov v zvezi s tem ni odločilen. Presojo je treba opraviti v treh fazah, ki so določitev tehnične funkcije zadevnega izdelka, analiza značilnosti izgleda navedenega izdelka in preučitev vprašanja, ali glede na vse upoštevne objektivne okoliščine te značilnosti določa izključno tehnična funkcija zadevnega izdelka. Splošno sodišče je pojasnilo, da če vsaj ene od značilnosti izgleda zadevnega izdelka ne določa izključno tehnična funkcija navedenega izdelka, zadevni model ostane veljaven in zagotavlja varstvo te značilnosti.

Poleg tega je Splošno sodišče navedlo, da če vse značilnosti izgleda zadevnega izdelka določa izključno njegova tehnična funkcija, zadevni model ne bo veljaven, razen če je bila razporeditev navedenih značilnosti določena na podlagi meril, ki ne izhajajo izključno iz potrebe po izpolnjevanju tehnične funkcije zadevnega izdelka, s čimer ta razporeditev daje celotni vizualni vtis, ki presega zgolj tehnično funkcijo.

Dalje, potem ko je Splošno sodišče opozorilo, da je treba značilnosti izgleda izdelka opredeliti od primera do primera bodisi s preprosto vizualno analizo videza izdelka bodisi s temeljitim

³⁹ Pritožba zoper to sodbo ni bila dopuščena (sklep z dne 5. maja 2021, [Tinnus Enterprises/EUIPO](#), C-29/21 P, neobjavljen, EU:C:2021:357).

⁴⁰ Glej sodbo Sodišča z dne 8. marca 2018, [DOCERAM](#) (C-395/16, EU:C:2018:172), ki je predstavljena v tem prikazu v razdelku „I. 6. Videzi izdelka, ki jih narekuje tehnična funkcija, in videzi izdelka tehničnih veznih elementov“, str. 27.

preizkusom videza izdelka, je potrdilo pristop EUIPO in menilo, da okoliščina, da se značilnosti izgleda zadevnega izdelka ujemajo s posamičnimi elementi, ki ga sestavljajo, ne pomeni, da je ta storil napako pri opredelitvi navedenih značilnosti.

Poleg tega je Splošno sodišče opozorilo, da je v skladu s sodbo DOCERAM obstoj alternativnih videzov izdelka z enako tehnično funkcijo upoštevna objektivna okoliščina, ki jo je treba upoštevati pri presoji vprašanja, ali značilnosti izgleda zadevnega izdelka določa izključno njegova tehnična funkcija. V zvezi s tem je Splošno sodišče menilo, da je EUIPO v analizi videza izdelka pri zadevnem modelu pravilno upošteval ne le obstoj drugih modelov, ki jih ima družba Tinnus Enterprises, ampak tudi druge upoštevne objektivne okoliščine, med katerimi je zlasti njena evropska patentna prijava, na podlagi česar je ta urad ugotovil, da vse značilnosti izgleda zadevnega izdelka določa izključno njegova tehnična funkcija.

Nazadnje, Splošno sodišče je menilo, da je EUIPO pri ugotovitvi, da izgled zadevnega izdelka ne izhaja iz posebne razporeditve njegovih značilnosti, ki bi jo narekovali estetski razlogi, ampak ga določa izključno tehnična funkcija navedenega izdelka, upošteval vse ustrezne objektivne okoliščine, kot so podprte z zanesljivimi dokazi.

7. Kolizija s prejšnjim modelom

- [Sodba z dne 18. marca 2010, Grupo Promer Mon Graphic/UUNT – PepsiCo \(Upodobitev okroglega promocijskega izdelka\) \(T-9/07, EU:T:2010:96\)⁴¹](#)

Družba PepsiCo je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal promocijske izdelke za igre. Odbor za pritožbe, ki je razveljavil odločbo oddelka za ničnost, s katero je bilo ugodeno zahtevi družbe Grupo Promer za ugotovitev ničnosti, je ugotovil, da izpodbijani model ni v koliziji s prejšnjim modelom.

Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba zoper odločbo odbora za pritožbe, ki jo je to razveljavilo, ker je presodilo, da razlike med nasprotujočima si videzoma izdelka ne zadoščajo za to, da bi se pri seznanjenem uporabniku ustvaril drugačen celotni vtis.

Splošno sodišče je pojasnilo, da je treba seznam razlogov za ničnost modela Skupnosti iz člena 25(1) Uredbe št. 6/2002 šteti za izčrpen in da ne vključuje slabe vere imetnika izpodbijanega modela Skupnosti. Splošno sodišče je opredelilo tudi nekatere temeljne pojme Uredbe št. 6/2002. V zvezi s pojmom „kolizija“ je navedlo, da je treba člen 25(1)(d) Uredbe št. 6/2002 razlagati tako, da je model Skupnosti v koliziji s prejšnjim modelom, če ob upoštevanju svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka pri navedenem modelu Skupnosti ta videz ne ustvari celotnega vtisa pri seznanjenem uporabniku, ki bi se razlikoval od celotnega vtisa, ki ga ustvari videz izdelka pri prejšnjem modelu, na katerega se sklicuje. Poleg tega je Splošno sodišče pojasnilo obseg pojmov „stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka“, „seznanjeni uporabnik“ in „celotni vtis“. V zvezi s stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka je Splošno sodišče razsodilo, da jo je treba opredeliti med drugim glede na omejitve, ki so

⁴¹ Pritožba, vložena zoper to sodbo, je bila zavržena s sodbo z dne 20. Oktobra 2011, [PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic](#) (C-281/10 P, EU:C:2011:679), ki je predstavljena v razdelku „I. 3. C. Individualna narava – Seznanjeni uporabnik“.

povezane z značilnostmi, ki jih narekuje tehnična funkcija izdelka ali njegovega elementa, ali zakonske predpise, ki veljajo za izdelek.

- [Sodba z dne 21. aprila 2021, Bibita Group/EUIPO – Benkomers \(Plastenka za pijačo\) \(T-326/20, EU:T:2021:208\)](#)

Družba Benkomers OOD je 13. marca 2017 pri EUIPO vložila prijavo za registracijo modela Skupnosti za platenko za pijačo. Tožeča stranka, družba Bibita Group, je po registraciji modela vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, v utemeljitev katere se je sklicevala na člen 25(1)(d)(iii) Uredbe št. 6/2002. Družba Bibita Group je trdila, da videz izdelka pri izpodbijanem modelu, ker je treba v okviru člena 25(1)(d) Uredbe št. 6/2002 uporabiti enaka merila kot za ocenjevanje individualne narave na podlagi člena 25(1)(b) v povezavi s členom 6 te uredbe, nima individualne narave glede na videz izdelka pri modelu, katerega imetnica je in ki je bil varovan pred vložitvijo prijave za registracijo izpodbijanega modela. Oddelek za ničnost je zahtevo za ugotovitev ničnosti⁴² zavrnil, odbor za pritožbe pri EUIPO pa je zavrnil pritožbo.

Splošno sodišče je s to sodbo zavrnilo tožbo, ki jo je družba Bibita Group vložila zoper odločbo odbora za pritožbe, in pojasnilo pojem „kolizija“ v smislu člena 25(1)(d) Uredbe št. 6/2002.

Najprej, Splošno sodišče je opozorilo, da je treba člen 25(1) Uredbe št. 6/2002 razlagati tako, da je model Skupnosti v koliziji s prejšnjim modelom, če ob upoštevanju svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka pri navedenem modelu Skupnosti ta videz ne ustvari celotnega vtisa pri seznanjenem uporabniku, ki bi se razlikoval od celotnega vtisa, ki ga ustvari videz izdelka pri prejšnjem modelu, na katerega se sklicuje.

Dalje, v zvezi s trditvijo, da je prejšnji model užival posebej široko varstvo, je Sodišče pojasnilo, da je kljub sklicevanju v uvodni izjavi 14 Uredbe št. 6/2002 na obstoj „jasne“ razlike med celotnima vtisoma, ki ju ustvarjata zadevna videza izdelka, besedilo člena 6 te uredbe jasno in nedvoumno. Tako je treba v skladu s sodno prakso glede te določbe za namene uporabe člena 25(1)(d) navedene uredbe in presoje obstoja kolizije med zadevnima modeloma šteti, da je videz izdelka lahko upravičen do varstva, ki ga zagotavlja model Skupnosti, če na seznanjenega uporabnika naredi drugačen celotni vtis od tistega, ki ga naredi videz izdelka pri prejšnjem modelu.

Poleg tega je Splošno sodišče poudarilo, da tudi če bi bilo dokazano, da je bila na dan registracije oblika videza izdelka pri prejšnjem modelu v zadevni industriji popolnoma nova, edinstvenost take oblike ne daje širšega varstva od tistega, ki ga uživa na podlagi Uredbe št. 6/2002. Dalje, domnevna novost ali izvirnost izgleda izdelka pri tem prejšnjem modelu ne vplivata na ocenjevanje individualne narave videza izdelka pri izpodbijanem modelu.

Nazadnje, Splošno sodišče je po tem, ko je opozorilo na merila za ocenjevanje individualne narave videza izdelka pri modelu Skupnosti, opravilo presojo celotnega vtisa, ki ga pri seznanjenem uporabniku naredita videza izdelkov pri zadevnih modelih. Splošno sodišče je

⁴² V skladu s členom 25(1)(d)(iii) Uredbe št. 6/2002, kakor je bila spremenjena, se lahko model Skupnosti razglasi za ničnega, če je v koliziji s predhodnim modelom, ki je postal dostopen javnosti po datumu vložitve prijave oziroma – če se zahteva prednostna pravica – po datumu prednostne pravice modela Skupnosti in ki ga od datuma pred navedenim datumom varuje pravica iz modela, registriranega v okviru Ženevskega akta Haaškega sporazuma o mednarodni registraciji modelov, sprejetega v Ženevi 2. julija 1999, ki je bil odobren s Sklepom Sveta 2006/954/ES z dne 18. decembra 2006 (UL L 386, str. 28) in ki učinkuje od datuma vložitve prijave. 28) in ki učinkuje v Skupnosti, ali prijava za tako pravico.

poudarilo, da presoja, ki jo je treba opraviti v zvezi s tem, vključuje upoštevanje vseh razlikovalnih elementov med videzoma izdelkov pri zadevnih modelih, razen tistih, ki niso dovolj pomembni, da bi vplivali na navedeni celotni vtis.

Videza izdelkov pri zadevnih modelih pa se bistveno razlikujeta. Zato je Splošno sodišče razsodilo, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da izpodbijani model ni v koliziji s prejšnjim modelom v smislu člena 25(1)(d)(iii) navedene uredbe.

8. Uporaba razlikovalnega znaka v poznejšem modelu

- [Sodba z dne 12. maja 2010, Beifa Group/UUNT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer \(Pripomoček za pisanje\) \(T-148/08, EU:T:2010:190\)](#)

Družba Beifa Group Co. Ltd. je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri UUNT (zdaj EUIPO) na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal pripomočke za pisanje. Oddelek za ničnost, ki je obravnaval zahtevo za ugotovitev ničnosti, ki jo je vložila družba Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co KG, imetnica prejšnje tridimenzionalne znamke, je ugotovil, da je izpodbijani model ničen. V bistvu je ugotovil, da se pri izpodbijanem modelu uporablja prejšnja znamka, tako da je ta model tej znamki podoben. Ker so bili izdelki, ki jih zajemata izpodbijani model in prejšnja znamka, enaki, je po mnenju oddelka za ničnost obstajala verjetnost zmede za javnost, ki so ji bili navedeni izdelki namenjeni.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper odločbo odbora za pritožbe, s katero je bila potrjena odločba oddelka za ničnost, vložena tožba, ki ji je to sodišče ugodilo, pri čemer je navedeno odločbo razveljavilo in podalo pojasnila v zvezi z razlago člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002, ki določa, da se model Skupnosti lahko razglasi za ničen le, če je pri poznejšem videzu izdelka uporabljen razlikovalni znak in če zakonodaja Skupnosti ali države članice, ki ta znak ureja, imetniku znaka priznava pravico, da takšno uporabo prepreči. Po presoji Splošnega sodišča navedeni člen zajema tudi primer podobnosti med znaki, in ne le istovetnosti, tako da odbor za pritožbe s tem, da je to določbo razlagal tako, da se imetnik razlikovalnega znaka nanjo lahko sklicuje, da bi zahteval ugotovitev ničnosti poznejšega modela Skupnosti, če je pri tem modelu uporabljen znak, ki je podoben njegovemu, ni napačno uporabil prava.

Splošno sodišče je obravnavalo tudi vprašanje, kako naj imetnik modela Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti, zahteva predložitev dokaza o resni in dejanski uporabi, glede na to, da Uredba št. 6/2002 v zvezi s tem ne vsebuje posebnih določb. Splošno sodišče je navedlo, da je treba takšno zahtevo izrecno in pravočasno vložiti pri EUIPO. Vendar zahteve za dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnjega znaka, navajanega v podporo zahtevi za ugotovitev ničnosti modela Skupnosti, ni mogoče prvič vložiti pri odboru za pritožbe.

- [Sodba z dne 24. septembra 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Kolesa z motorjem\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)⁴³](#)

Družba Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd je bila imetnica modela Skupnosti, registriranega pri EUIPO na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki je upodabljal mopede in motorna kolesa. Odbor za pritožbe pri EUIPO je razveljavil odločbo oddelka za ničnost, s katero je bilo ugodeno zahtevi družbe Piaggio & C. S.p.A. za ugotovitev ničnosti, in ugotovil, da videz izdelka pri izpodbijanem modelu ni bil brez novosti ali individualne narave.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper odločbo odbora za pritožbe vložena tožba, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je odločilo, da odbor za pritožbe s tem, da je ugotovil, da za namene uporabe člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002 pri upoštevnosti javnosti ne obstaja verjetnost zmede, vključno z verjetnostjo povezovanja, ni storil napake pri presoji.

V tej sodbi je Splošno sodišče pojasnilo področje uporabe in pojme v zvezi z razlogom za ničnost registriranega modela Skupnosti, ki izhaja iz uporabe prejšnjega razlikovalnega znaka pri modelu v nasprotju s členom 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002.

V zvezi s tem je Splošno sodišče presodilo, da bi povprečni potrošnik, ki izkazuje visoko stopnjo pozornosti, zaradi, prvič, celotnega vizualnega vtisa, ki ga naredi prejšnja znamka – na katero se sklicuje družba Piaggio & C., v tridimenzionalni obliki skuterja, zaščiteni tudi s prejšnjim modelom – ki je drugačen od vtisa, ki ga naredi videz izdelka pri izpodbijanem modelu, in drugič, pomena estetike pri svoji izbiri izključil možnost, da se v izpodbijanem modelu uporablja prejšnja znamka, čeprav sta zadevna proizvoda enaka.

Splošno sodišče je zlasti navedlo, da ob opazovanju tridimenzionalne oblike skuterja, varovane s prejšnjo znamko, in oblike izpodbijanega modela, povprečni potrošnik, ki ni strokovnjak s poglobljenim tehničnim znanjem, ne bi mogel sam od sebe prepoznati, da plastika nad zadnjim kolesom in predel pod sedežem tvorita obliko črke X ali da predel pod sedežem in sprednja kolenska plastika tvorita obliko obrnjene črke Ω, niti ne bi samodejno prepoznal sprednje kolenske plastike v obliki puščice, celo če bi izkazoval visoko stopnjo pozornosti. Kar zadeva trup, bi prej opazil razliko med koničasto obliko trupa pri prejšnji znamki in tisto pri izpodbijanem modelu, ki je bolj podobna polkrogu. Na splošno, povprečni potrošnik, ki izkazuje visoko stopnjo pozornosti, bi prepoznal, da se slog, linije in značilni vidiki tridimenzionalne oblike skuterja, zaščitene s prejšnjo znamko, vizualno razlikujejo od tistih pri izpodbijanem modelu.

9. Nedovoljena uporaba dela, varovanega z avtorsko pravico

- [Sodba z dne 23. oktobra 2013, Viejo Valle/UUNT – Établissements Coquet \(Skodelica in krožniček z vrezninami ter globoki krožnik z vrezninami\) \(T-566/11 in T-567/11, EU:T:2013:549\)](#)

Družba Viejo Valle, SA, je bila imetnica modelov Skupnosti, ki sta upodabljala skodelico in krožniček z vrezninami ter globoki krožnik z vrezninami. Intervenientka, družba Établissements Coquet, je vložila zahtevi za ugotovitev ničnosti teh modelov na podlagi člena 25(1)(f) Uredbe

⁴³ Glej tudi razdelek „I. 9. Nedovoljena uporaba dela, varovanega z avtorsko pravico“.

št. 6/2002. Sklicevala se je na dva kosa namizne posode, za katera je zatrjevala, da sta zaščitena z avtorsko pravico v skladu s francoskim pravom. UUNT (zdaj EUIPO) je ugotovil, da sta izpodbijana modela nična.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper odločbo odbora za pritožbe vložena tožba, ki jo je to sodišče zavrnilo, pri čemer je opozorilo, da člen 25(3) Uredbe št. 6/2002 in člen 28(1)(b)(iii) Uredbe št. 2245/2002 zahtevata, da mora biti vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti modela Skupnosti, ki temelji na avtorski pravici, ki je varovana z zakonodajo države članice, imetnik te avtorske pravice in da mora ta imetnik EUIPO predložiti dokaze v zvezi s tem.

Na vprašanje, ali je vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti imetnik avtorske pravice v smislu te določbe, in vprašanje dokazovanja te pravice pri Uradu ni mogoče odgovoriti brez upoštevanja prava države članice, v obravnavanem primeru torej francoskega prava, ki je bilo navedeno v podporo zahtevi za ugotovitev ničnosti. Pravo države članice, ki se uporabi, se v tem okviru namreč uporablja zlasti za določitev podrobnih pravil glede pridobitve in dokazovanja avtorske pravice na delu, navajanem v podporo zahtevi za ugotovitev ničnosti.

- [Sodba z dne 24. septembra 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Kolesa z motorjem\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴⁴

Splošno sodišče je v tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,⁴⁵ razsodilo, da odbor za pritožbe s tem, da je na podlagi elementov, s katerimi je razpolagal, ugotovil, da pri izpodbijanem modelu za namene uporabe člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002 ni prišlo do nedovoljene uporabe modela skuterja, ki ustreza prejšnjemu modelu, ki je avtorskopravno varovan po italijanskem in francoskem pravu, ni storil napake pri presoji.

Splošno sodišče je v zvezi s tem ugotovilo, da v skladu z italijanskim avtorskim pravom pri izpodbijanem modelu ni mogoče ugotoviti uporabe umetniškega in ustvarjalnega jedra, ki ga predstavljajo oblikovne značilnosti modela skuterja, ki ustreza prejšnjemu modelu. Izpodbijani model ima namreč med plastiko nad zadnjim kolesom in predelom pod sedežem ter med predelom pod sedežem in sprednjo kolensko plastiko bolj oglate linije. Njegova sprednja kolenska plastika je do blatnika bolj v obliki „kravate“ kot puščice. Trup pa pri izpodbijanem modelu v nasprotju s kapljično obliko trupa prejšnjega modela ni koničast.

Poleg tega po presoji Splošnega sodišča pri izpodbijanem modelu, za katerega so značilne ravne linije in koti, ni mogoče zaslediti niti posebnega celostnega videza in posebne oblike, ki se izkazuje z „zaobljenim, ženskim in ‚vintage‘ značajem“ prejšnjega modela, zato delo, ki ustreza prejšnjemu modelu, in videz izdelka pri izpodbijanem modelu naredita različen vtis.

⁴⁴ Glej tudi razdelek „I. 8. Uporaba razlikovalnega znaka v poznejšem modelu“.

⁴⁵ V zvezi z dejanskim in pravnim okvirom spora glej razdelek „I. 8. Uporaba razlikovalnega znaka v poznejšem modelu“, str. 31.

II. Prave iz modela

1. Imetništvo pravice do modela

- [Sodba Sodišča z dne 2. julija 2009, FEIA \(C-32/08, EU:C:2009:418\)](#)

Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (v nadaljevanju: FEIA) je zasnovala projekt D'ARTES, v okviru katerega so obrtne delavnice na podlagi projekta za model, ki ga je razvil strokovnjak, lahko izdelale vrsto izdelkov za trženje. Družba AC&G SA je bila kot naročnik projekta odgovorna za izbor oblikovalcev in sklenitev pogodb z njimi. Z družbo Cul de Sac Espacivaio Creativo SL (v nadaljevanju: Cul de Sac) je sklenila ustno pogodbo, za katero ni veljal španski zakon o delovnih razmerjih, na podlagi katere je bila ta družba odgovorna za razvoj videza izdelka za oblikovanje nove kolekcije izdelkov.

Družba Cul de Sac je oblikovala serijo stenskih ur (ur s kukavico), ki so bile izdelane in predstavljene v okviru projekta D'ARTES. Družbi Cul de Sac in Acierta Product & Position SA sta pozneje ure s kukavico izdelovali in tržili. FEIA je proti njima vložila tožbo zaradi kršitve pravic pri Juzgado de lo Mercantil no 1 de Alicante y no 1 de Marca Comunitaria (gospodarsko sodišče št. 1 v Alicanteju in sodišče št. 1 za znamke Skupnosti, Španija), v kateri je trdila, da je imetnica zadevnih neregistriranih modelov Skupnosti v zvezi z urami s kukavico.

Sodišče je na predhodna vprašanja o imetništvu modela Skupnosti, razvitega po naročilu, odločilo, da se člen 14(3) Uredbe št. 6/2002 – v skladu s katerim se pravica do modela Skupnosti prenese na delodajalca, kadar model razvije zaposleni pri izvrševanju svojih dolžnostih ali po navodilih delodajalca, razen če se ne dogovorita drugače ali pa nacionalna zakonodaja določa drugače – ne uporablja za model, razvit po naročilu.

Zakonodajalec Skupnosti je torej želel posebno ureditev, ki jo določa člen 14(3) navedene uredbe, opredeliti s posebno vrsto pogodbenega razmerja, to je z delovnim razmerjem, kar izključuje uporabo navedenega odstavka za druga pogodbenega razmerja, kot so razmerja v zvezi z modelom Skupnosti, razvitim po naročilu.

V primerih, prvič, v katerih gre za neregistrirane modele Skupnosti, ki so bili razviti po naročilu, in drugič, v katerih na podlagi nacionalne zakonodaje taki modeli niso izenačeni s tistimi, ki so bili razviti v okviru delovnega razmerja, je treba člen 14(1) Uredbe št. 6/2002 razlagati tako, da ima pravico do modela Skupnosti oblikovalec, razen če je bila ta pravica s pogodbo prenesena na njegovega pravnega naslednika.

Možnost pogodbenega prenosa pravice do modela Skupnosti z oblikovalca na njegovega pravnega naslednika v smislu člena 14(1) navedene uredbe je namreč razvidna iz besedila tega člena in ciljev, ki jim sledi navedena uredba. Zato lahko prilagoditev varstva modelov Skupnosti potrebam vseh industrijskih sektorjev v Skupnosti z uporabo pogodbenega prenosa pravice do modela Skupnosti prispeva k bistvenemu cilju učinkovitega izvrševanja pravic iz modela Skupnosti po vsem ozemlju Skupnosti. Poleg tega povečano varstvo industrijskega oblikovanja ne spodbuja le prispevanja posameznih oblikovalcev k odličnosti Skupnosti na tem področju, temveč spodbuja tudi inovativnost in razvoj novih izdelkov ter naložbe v njihovo izdelovanje.

Nacionalno sodišče pa je pristojno, da preuči vsebino take pogodbe in v zvezi s tem ugotovi, ali je bila v konkretnem primeru pravica do neregistriranega modela Skupnosti dejansko prenesena z oblikovalca na njegovega pravnega naslednika, pri čemer nacionalno sodišče pri tej preučitvi, da bi ugotovilo, kdo ima v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 6/2002 pravico do neregistriranega modela Skupnosti, uporabi pogodbeno pravo.

2. Učinki pravice do modela

- [Sodba z dne 16. februarja 2012, Celaya Emparanza y Galdos International \(C-488/10, EU:C:2012:88\)](#)

Družba Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA je bila imetnica modela Skupnosti, ki prikazuje smerni stebriček in ki je bil pri EUIPO prijavljen 26. oktobra 2005. Družba Proyectos Integrales de Balizamiento SL je leta 2007 dala na trg smerni stebriček. Leta 2008 je pri EUIPO pridobila registracijo modela Skupnosti, ki prikazuje ta stebriček. Glede na to, da navedeni stebriček ni ustvarjal celotnega vtisa, ki bi se razlikoval od vtisa videza izdelka pri modelu družbe Celaya Emparanza y Galdos Internacional, je ta pri Juzgado de lo Mercantil no 1 de Alicante y no 1 de Marca Comunitaria (gospodarsko sodišče št. 1 v Alicanteju in sodišče št. 1 za znamke Skupnosti, Španija) vložila tožbo zaradi kršitve. Družba Proyectos Integrales de Balizamiento je trdila, da dokler ni ugotovljeno, da je registracija njenega modela nična, ima pravico do uporabe, tako da izvrševanja te pravice ni mogoče šteti za kršitev.

Pri Sodišču je bil vložen predlog za sprejetje predhodne odločbe, na podlagi katerega je to razsodilo, da je treba člen 19(1) Uredbe št. 6/2002 razlagati tako, da v postopku zaradi kršitve izključne pravice iz registriranega modela Skupnosti pravica njegovega imetnika, da tretji osebi prepreči njegovo uporabo, zajema vsako tretjo osebo, ki uporablja videz izdelka pri modelu, ki pri seznanjenih uporabnikih ne povzroča drugačnega celotnega vtisa, vključno s tretjo osebo, ki je imetnik poznejšega registriranega modela Skupnosti, ne glede na namen in ravnanje tretje osebe.

Določbe te uredbe je treba razlagati ob upoštevanju prednostnega načela, v skladu s katerim ima prejšnji registrirani model Skupnosti prednost pred poznejšimi registriranimi modeli Skupnosti. Iz člena 4(1) Uredbe 6/2002 je zlasti razvidno, da je videz izdelka varovan z modelom Skupnosti, če je nov in ima individualno naravo. V primeru kolizije med registriranimi modeloma Skupnosti se predpostavlja, da je tisti, ki je bil prvi registriran, ta pogoja za pridobitev varstva Skupnosti izpolnjeval pred tistim, ki je bil registriran drugi. Tako je imetniku poznejšega registriranega modela Skupnosti mogoče priznati varstvo, ki ga določa ta uredba, le, če v okviru tožbe za ugotovitev ničnosti – ali nasprotno tožbe, odvisno od primera – dokaže, da prejšnji registrirani model Skupnosti ne izpolnjuje enega od teh pogojev.

V okviru postopka registracije modela Skupnosti, ki je urejen v členih od 45 do 48 Uredbe št. 6/2002, EUIPO preizkusi, ali prijava ustreza formalnim zahtevam, kot so določene v tej uredbi. Če prijava izpolnjuje navedene zahteve, ustreza opredelitvi videza izdelka iz člena 3(a) navedene uredbe in ni v nasprotju z javnim redom ali sprejetimi moralnimi načeli, Urad prijavo vpiše v Register modelov Skupnosti kot registrirani model Skupnosti. Gre torej za sumarni, v bistvu formalni nadzor, za katerega, kot je navedeno v uvodni izjavi 18 navedene uredbe, ni potreben

vsebinski preizkus, s katerim bi se pred registracijo ugotovilo, ali model izpolnjuje pogoje za pridobitev varstva, in ki poleg tega, drugače kot postopek registracije v skladu z Uredbo št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti, ne vključuje faze, v kateri bi bilo imetniku prejšnjega registriranega modela omogočeno, da registraciji nasprotuje. V teh okoliščinah lahko zgolj razlaga pojma „vsaka tretja oseba“ iz člena 19(1) Uredbe v smislu, da ta pojem zajema tretjo osebo, ki je imetnik poznejšega registriranega modela Skupnosti, zagotavlja doseganje cilja učinkovitega varstva registriranih modelov Skupnosti, ki mu sledi ta uredba, in polni učinek tožb zaradi kršitve.

- [Sodba z dne 22. junija 2016, Thomas Philipps \(C-419/15, EU:C:2016:468\)](#)

Družba Grüne Welle Vertriebs GmbH je bila imetnica izključne licence za Nemčijo za model Skupnosti za pralne žogice. Ta licenca ni bila vpisana v register modelov Skupnosti. Družba Thomas Philipps GmbH je distribuirala promocijske izdelke, med katerimi je bila tudi pralna žogica. Ker je družba Grüne Welle Vertriebs menila, da ta izdelek pomeni kršitev registriranega modela Skupnosti za pralne žogice, in ker jo je imetnica tega modela pooblastila, da v njenem imenu izvršuje vse pravice, povezane s tem modelom, je navedena družba družbo Thomas Philipps pozvala, naj ta izdelek preneha tržiti, in vložila odškodninski zahtevek.

Oberlandesgericht Düsseldorf (višje deželno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija), ki je obravnavalo tožbo, se je na eni strani spraševalo, ali je tožba družbe Grüne Welle Vertriebs dopustna, čeprav navedena družba ni vpisana v register kot pridobiteljica licence, na drugi strani pa, ali lahko navedena družba zahteva nadomestilo škode, ki jo je utrpela.

Pri Sodišču je bil vložen predlog za sprejetje predhodne odločbe, na podlagi katerega je to razsodilo, prvič, da je treba člen 33(2), prvi stavek, Uredbe št. 6/2002 razlagati tako, da lahko pridobitelj licence vložiti tožbo zaradi kršitve registriranega modela Skupnosti, ki je predmet licence, čeprav ta ni bila vpisana v register modelov Skupnosti. Drugič, člen 32(3) Uredbe št. 6/2002 je treba razlagati tako, da lahko pridobitelj licence v okviru postopka v zvezi s kršitvijo modela Skupnosti, ki ga je začel v skladu s to določbo, zahteva nadomestilo škode, ki jo je utrpel.

Na prvem mestu, Sodišče je najprej ugotovilo, da je predmet člena 33(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 urejanje učinkovanja pravnih dejanj iz členov 28, 29 in 32 te uredbe nasproti tretjim osebam, ki imajo ali bi lahko imele pravice na registriranem modelu Skupnosti.

Dalje, vsi členi naslova III Uredbe št. 6/2002, „Modeli Skupnosti kot predmeti premoženja“, vključno s členom 33 te uredbe, vsebujejo pravila, ki se nanašajo na modele Skupnosti kot predmete premoženja. To velja za člene 28, 29 in 32 navedene uredbe, ki se nanašajo na dejanja, ki jim je skupno to, da je njihov namen ali učinek ustvariti ali prenesti pravico na modelu.

Nazadnje, v členu 32(3), prvi stavek, Uredbe št. 6/2002 je pravica pridobitelja licence, da sproži postopek v zvezi s kršitvijo modela Skupnosti, brez poseganja v določbe licenčne pogodbe, pogojena le s soglasjem imetnika tega modela.

Poleg tega se v skladu s členom 32(5) Uredbe št. 6/2002 licenca vpiše v register na zahtevo ene od strank. Vendar ta člen, enako kot člen 29 te uredbe, ne vsebuje določbe, ki bi bila podobna določbi člena 28(b) navedene uredbe, ki določa, da „[d]okler se prenos ne vpiše v register, pravni naslednik ne more uveljavljati pravic, ki izhajajo iz registracije modela Skupnosti“.

Poleg tega bi bil člen 28(b) Uredbe št. 6/2002 nekoristen, če bi bilo treba člen 33(2) te uredbe razlagati tako, da preprečuje uveljavljanje vseh pravnih dejanj iz členov 28, 29 in 32 navedene uredbe proti tretjim osebam, če ta dejanja niso bila vpisana v register.

Dalje, namen tega, da pravnih dejanj iz členov 28, 29 in 32 te uredbe ni mogoče uveljavljati proti tretjim osebam, če niso bila vpisana v register, je zaščititi osebo, ki ima ali bi lahko imela pravice na modelu Skupnosti kot predmetu premoženja. Iz tega sledi, da se člen 33(2), prvi stavek, navedene uredbe ne uporablja za položaj, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem imetnik licence tretji osebi očita, da je s kršitvijo modela kršila pravice iz registriranega modela Skupnosti.

Na drugem mestu, Sodišče je poudarilo, da je z odstavkoma 3 in 4 člena 32 Uredbe št. 6/2002 uveden sistem pravnih sredstev, ki jih ima pridobitelj licence na modelu Skupnosti na voljo proti kršitelju tega modela Skupnosti. Ti določbi pridobitelju licence omogočata, da začne postopek bodisi tako, da tožbo zaradi kršitve vloži s soglasjem imetnika modela ali – v primeru izključne licence – po poprejšnjem pozivu temu imetniku, če ta sam ne začne postopka za ugotavljanje kršitev v ustreznem roku, bodisi z intervencijo, tako da vstopi v postopek zaradi ugotavljanja kršitev, ki ga je začel imetnik modela. Zadnjenavedeno pravno sredstvo ima samo imetnik neizključne licence, ki ne pridobi soglasja imetnika modela za to, da bi sam začel postopek.

Čeprav lahko pridobitelj licence zahteva nadomestilo škode, ki jo je utrpel, s tem, da intervenira v postopku za ugotavljanje kršitev, ki ga je začel imetnik modela Skupnosti, nič ne nasprotuje temu, da lahko to stori tudi, kadar sam vloži tožbo zaradi kršitve s soglasjem imetnika modela Skupnosti ali – če je pridobitelj izključne licence – brez tega soglasja, če ta imetnik po prejemu poprejšnjega poziva ne ukrepa.

Sistem pravnih sredstev, ki jih ima na voljo pridobitelj licence, poleg tega ne bi bil koherenten, če bi lahko pridobitelj licence branil lastne interese samo tako, da vstopi v tožbeni postopek, ki ga je začel imetnik modela Skupnosti, čeprav lahko za obrambo njunih skupnih interesov s tožbo sam ukrepa s soglasjem tega imetnika ali v primeru izključne licence celo brez tega soglasja.

III. Postopek in spori

1. Prijava in postopek registracije – Referenčni datum za preučitev

- [*Sodba z dne 16. februarja 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group \(Termosifoni za radiatorje\) \(T-828/14 in T-829/14, EU:T:2017:87\)*](#)

Družba Antrax It Srl je bila imetnica dveh modelov Skupnosti, registriranih pri EUIPO na podlagi Uredbe št. 6/2002, ki sta upodabljala termosifone. Odbor za pritožbe je razveljavil odločbo oddelka za ničnost, s katero je bilo ugodeno zahtevkom za ugotovitev ničnosti družbe, ki je nasledila družbo Vasco Group NV, zaradi pomanjkanja ustrezne obrazložitve, in ugotovil, da sta izpodbijana modela nična, ker videza izdelka pri teh modelih nista imela individualne narave.

Pri Splošnem sodišču je bila zoper to prvo odločbo odbora za pritožbe vložena tožba, na podlagi katere je to navedeno odločbo razveljavilo zaradi pomanjkanja obrazložitve glede vprašanja nasičenosti stanja tehnike.⁴⁶ Zadevi sta bili nato vrnjeni v odločanje odboru za pritožbe, ki je ponovno ugotovil, da sta izpodbijana modela nična.

Pri Splošnem sodišču sta bili vloženi tožbi zoper novi odločbi odbora za pritožbe, ki ju je to zavrnilo, pri čemer je podalo pojasnila v zvezi z datumom, glede na katerega je treba ocenjevati individualno naravo videza izdelka in ugotoviti nasičenost stanja tehnike v smislu člena 6(1) Uredbe št. 6/2002. Tožeča stranka je zatrjevala, da je odbor za pritožbe storil napako glede časa presoje nasičenosti stanja tehnike, saj se je oprl na datum razglasitve izpodbijanih odločb, medtem ko bi jo bilo treba presojati ob času vložitve prijave za registracijo izpodbijanih modelov.

V zvezi s tem je navedlo, da je treba individualno naravo videza izdelka pri izpodbijanem modelu v skladu s členom 6(1) Uredbe št. 6/2002 o modelih Skupnosti preizkusiti in morebiten obstoj nasičenosti stanja tehnike ugotoviti na datum vložitve prijave za registracijo izpodbijanega modela. Zato je razsodilo, da je odbor za pritožbe napačno uporabil pravo glede datuma presoje morebitnega obstoja nasičenosti stanja tehnike. Vendar pa je ugotovilo, da ta napačna uporaba ni bila takšna, da bi lahko privedla do razveljavitve izpodbijanih odločb.

2. Zahteva in postopek za ugotovitev ničnosti

a) Dopustnost zahteve za ugotovitev ničnosti

- [*Sodba z dne 17. maja 2018, Basil/EUIPO – Artex \(Košara za kolesa\) \(T-760/16, EU:T:2018:277\)*](#)

Družba Basil BV je bila imetnica modela Skupnosti, ki je upodabljal košare za kolesa. Družba Artex SpA je pri EUIPO vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, ker naj videz izdelka pri tem modelu ne bi imel individualne narave. Družba Basil je trdila, da ta zahteva za ugotovitev ničnosti ni dopustna, ker je EUIPO s prejšnjo odločbo že zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela.

⁴⁶ Sodba z dne 13. novembra 2012, [*Antrax It/UUNT – THC \(Radiatorji za ogrevanje\), \(T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592\)*](#), obravnavana v tem tematskem prikazu v razdelku „I. 3. d. Individualna narava – Stopnja svobode oblikovalca“, str. 13.

EUIPO je zahtevo za ugotovitev ničnosti šteje za dopustno in ugotovil, da je izpodbijani model ničen.

Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba zoper odločbo odbora za pritožbe, ki jo je to sodišče zavrnilo, glede vprašanja dopustnosti zahteve za ugotovitev ničnosti modela, za katerega je EUIPO s prejšnjo odločbo takšno zahtevo že zavrnil, pa je opozorilo, da je v skladu s členom 52(3) Uredbe št. 6/2002 zahteva za ugotovitev ničnosti pri EUIPO nedopustna, če je sodišče za modele Skupnosti odločilo o zahtevi med istima strankama na podlagi iste pravne in dejanske podlage ter je ta odločba postala pravnomočna. Zato je presodilo, da se te določbe, ki se nanašajo zgolj na odločbe sodišč za modele Skupnosti, ne uporabljajo za odločbe Urada.

Na prvem mestu, iz določb člena 80 Uredbe št. 6/2002 je namreč razvidno, da je sodišče za modele Skupnosti nacionalno sodišče države članice. Člen 52(3) Uredbe št. 6/2002 se tako ne uporablja, če je že odločal Urad, temveč le, če je odločalo nacionalno sodišče države članice.

Na drugem mestu, določbe člena 86(5) Uredbe št. 6/2002, v skladu s katerimi ni mogoče vložiti nobene nasprotne tožbe za ugotovitev ničnosti registriranega modela Skupnosti, če je o zadevi na isti dejanski in pravni podlagi, ki je vključevala iste stranke, Urad že odločil z odločbo, ki je postala dokončna, ne urejajo postopkov pred Uradom in zlasti njegovimi odbori za pritožbe, temveč postopke pred sodišči za modele Skupnosti.

Na tretjem mestu, uporaba po analogiji člena 52(3) Uredbe št. 6/2002 je za primere, v katerih je Urad že odločil o zahtevi za ugotovitev ničnosti, izključena. Ni namreč dokazano, da pri tej določbi obstaja pravna praznina, ki bi bila nezdržljiva s splošnim načelom prava in ki bi jo bilo mogoče odpraviti z uporabo po analogiji.

b) Predmet zahteve za ugotovitev ničnosti

- [Sodba z dne 27. aprila 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Odtočna kanaleta za prho\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)⁴⁷

V tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,⁴⁸ je imelo Splošno sodišče priložnost pojasniti pogoje za določitev predmeta zahteve za ugotovitev ničnosti.

Odbor za pritožbe pri EUIPO je, potem ko je ugotovil, da prejšnji model, ki se je obravnaval na prejšnjih stopnjah, ni bil naveden v zahtevi za ugotovitev ničnosti, kot prejšnje modele upošteval samo modele, navedene v tej zahtevi. Odbor je zahtevo za ugotovitev ničnosti zavrnil z utemeljitvijo, da ima videz izdelka pri izpodbijanem modelu individualno naravo in je zato *a fortiori* nov.

Splošno sodišče je v zvezi s tem opozorilo, da je treba prejšnji model opredeliti že ob vložitvi zahteve za ugotovitev ničnosti, saj se s tem določi predmet spora. Tako se lahko diskrecijska pravica, podeljena EUIPO, in sicer da ta upošteva dejstva in dokaze, ki jih stranke ne predložijo pravočasno, uporablja le za dejstva in dokaze, ne pa tudi za navedbo in prikaz prejšnjih modelov. Namreč, čeprav lahko upoštevanje dokazov, ki se dodajo drugim dokazom v zvezi s prejšnjimi modeli, na katere je bilo pred tem že napoteno, pripelje do razširitve dejanskega okvira zahteve

⁴⁷ Pritožba zoper to sodbo je bila zavrtnjena s sklepom z dne 16. decembra 2022, [Group Nivelles/EUIPO \(C-419/22 P, neobjavljen\)](#).

⁴⁸ V zvezi z dejanskim in pravnim okvirom spora glej razdelek „I. 3. e. Individualna narava – Celotni vtis“, str. 15.

za ugotovitev ničnosti, kljub vsemu ni mogoče na ta način razširiti pravnega okvira te zahteve, saj je bil obseg navedene zahteve dokončno določen na datum njene vložitve z opredelitvijo prejšnjega modela, na katerega je bilo napoteno. Zato je treba preučiti samo prejšnje modele, opredeljene v zahtevi za ugotovitev ničnosti.

c) Obseg preizkusa zahteve za ugotovitev ničnosti

- [Sodba z dne 10. junija 2020, L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío \(Priklopne naprave za vozila\) \(T-100/19, EU:T:2020:255\)](#)

V tej sodbi je Splošno sodišče pojasnilo obseg preizkusa, ki ga opravi EUIPO v okviru zahteve za ugotovitev ničnosti modela Skupnosti na podlagi člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, in odločilo o obsegu obveznosti obrazložitve, ki jo ima EUIPO v zvezi s tem.

Splošno sodišče je razveljavilo odločbo odbora za pritožbe pri EUIPO v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbo L. Olivo Torras in družbo Mecánica del Frío, ki se nanaša na registrirani model Skupnosti, ki upodablja priklopno napravo za priključitev naprav za hlajenje ali klimatizacijo na motorno vozilo.

Na prvem mestu, Splošno sodišče je ugotovilo, da člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 organom EUIPO v okviru preizkusa zahteve za ugotovitev ničnosti podeljuje pristojnost za nadzor nad spoštovanjem bistvenih pogojev za varstvo modela Skupnosti, ki so določeni v členih od 4 do 9 te uredbe. V zvezi s tem je poudarilo, da so ti pogoji kumulativni, tako da lahko nespoštovanje enega od njih povzroči ničnost zadevnega modela. Poleg tega te določbe zajemajo uporabo različnih pravnih meril. Zato je razsodilo, da je treba besedilo člena 25(1)(b) navedene uredbe v povezavi z njegovim kontekstom in cilji razlagati tako, da ne zajema nujno preizkusa spoštovanja vseh pogojev, določenih v členih od 4 do 9 te uredbe, temveč lahko glede na dejstva, dokaze in stališča, ki so jih predložile stranke, vključuje preizkus spoštovanja le enega samega od teh pogojev ali dela teh pogojev.

Na drugem mestu, Splošno sodišče je poudarilo, da mora odbor za pritožbe glede na dejanske in pravne elemente, navedene v utemeljitev zahteve za ugotovitev ničnosti, ugotoviti, kateri so pogoji, določeni v členih od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002, katerih nespoštovanje se je uveljavljalo v obravnavanem primeru, in jih mora preizkusiti, po potrebi ob upoštevanju splošno znanih dejstev in pravnih vprašanj, ki jih stranke niso izpostavile, vendar so nujna za uporabo upoštevanih določb. Splošno sodišče je tako ugotovilo, da je odbor za pritožbe napačno menil, da se je tožeča stranka, ker je zahteva za ugotovitev ničnosti temeljila na členu 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, nameravala sklicevati na to, da izpodbijani model ne spoštuje nobene od zahtev iz členov 5, 6, 8 in 9 te uredbe.

Na tretjem mestu, Splošno sodišče je sprejelo očitek tožeče stranke, s katerim je ta odboru za pritožbe očitala, da se ni izrekel o vprašanju, ali se izpodbijani model nanaša na sestavni del kompleksnega izdelka, ki po tem, ko je vgrajen v navedeni izdelek, ob njegovi normalni uporabi

ostane viden v smislu člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002, čeprav je bilo to vprašanje obravnavano v obvestilu z dne 16. maja 2018⁴⁹ in v poznejših pripombah strank.

Splošno sodišče je v zvezi s tem najprej ugotovilo, da ugotovitve odbora za pritožbe v zvezi z uporabo tega člena ne izhajajo očitno iz obrazložitve izpodbijane odločbe niti za stranki niti za sodišče Unije. Natančneje, pojasnilo je, da razlogi, ki jih je EUIPO prvič navedel pred sodiščem Unije in ki se nanašajo na to, da tožeča stranka ni zahtevala uporabe člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002, ne morejo nadomestiti pomanjkljive obrazložitve izpodbijane odločbe.

Nato je na eni strani navedlo, da je vprašanje, ali se člen 4 (2) in (3) Uredbe št. 6/2002 uporablja v obravnavanem primeru, načeloma lahko bistvenega pomena v sistematiki izpodbijane odločbe, ob upoštevanju njegovega potencialnega vpliva na obrazložitev in izrek te odločbe. Na drugi strani je po presoji Splošnega sodišča iz besedila obvestila z dne 16. maja 2018 razvidno, da je odbor za pritožbe v tej fazi postopka menil, da trditve strank in dokazi, predloženi v podporo tem trditvam, izkazujejo, da pogoji iz člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 niso izpolnjeni.

V zvezi s tem je Splošno sodišče ugotovilo, da čeprav ni mogoče šteti, da je odbor za pritožbe vezan na svoje obvestilo z dne 16. maja 2018, bi moral kljub temu ustrezno obrazložiti razloge, zaradi katerih je menil, da je treba odstopiti od ugotovitev iz tega obvestila, ker so bili to obvestilo in poznejše pripombe strank del okvira, v katerem je sprejel izpodbijano odločbo. Poudarilo je zlasti, da ni pristojno, da odbor za pritožbe nadomesti pri preizkusu, ki bi ga moral ta organ opraviti glede argumentov, dejstev in dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, da bi ugotovil, ali je bila uporaba člena 4(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 predmet spora, ki je bil predložen odboru za pritožbe. Glede na vse prej navedeno je Splošno sodišče izpodbijano odločbo razveljavilo. Vendar je predlog tožeče stranke za spremembo odločbe na podlagi sodne prakse „Edwin“ zavrnilo.

d) Dokazi, ki niso predloženi pravočasno

- [Sodba z dne 10. novembra 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform \(Nalepke\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)⁵⁰

V tej sodbi, katere dejanski in pravni okvir je predstavljen zgoraj,⁵¹ je Splošno sodišče uporabilo načela glede dopustnosti prepozno predloženih dokazov na področju modelov Skupnosti.

V zvezi s tem je navedlo, da ima EUIPO glede dopustnosti prepozno predloženih dokazov široko polje proste presoje, saj se lahko odloči, da ne bo upošteval dokazov, ki jih stranke ne predložijo pravočasno.⁵² Splošno sodišče je opozorilo, da je upoštevanje prepozno predloženih dokazov, kadar mora EUIPO odločati v okviru postopka za ugotovitev ničnosti, lahko upravičeno, kadar ti dokazi vplivajo na izid zahteve za ugotovitev ničnosti, če okoliščine temu ne nasprotujejo in če so ti dokazi predloženi kot dopolnitev dokazov, predloženih v za to določenem roku.

⁴⁹ Obvestilo, ki ga je odbor za pritožbe poslal strankama in v katerem je bilo navedeno, da bi bilo treba ugotoviti, da je izpodbijani model ničen, ker niso bili izpolnjeni pogoji iz člena 4 Uredbe št. 6/2002.

⁵⁰ Glej tudi razdelek „I. 3. a. Individualna narava – Merila za ocenjevanje“.

⁵¹ V zvezi z dejanskim in pravnim okvirom spora glej razdelek „I. 3. e. Individualna narava – Celotni vtis“, str. 15.

⁵² V skladu s členom 63(2) Uredbe št. 6/2002.

V obravnavani zadevi je Splošno sodišče razsodilo, da je odbor za pritožbe svoje polje proste presoje uporabil ustrezno. Namen dokazov, ki so bili prvič predloženi pred odborom za pritožbe, je bil namreč dokazati razkritje videza izdelka pri prejšnjem modelu. Poleg tega so ti dokazi dopolnjevali tiste, ki so bili že predloženi pred oddelkom za ničnost in za katere se je štelo, da ne zadoščajo za dokaz razkritja. Zato so bili ti dokazi upoštevni za rešitev spora in so se z njimi lahko utemeljeno dopolnili že predloženi dokazi.

Prav tako se z dopustnostjo zadevnih dokazov ni kršila pravica tožeče stranke do izjave, saj je lahko odboru za pritožbe v zvezi s tem podala pripombe.

e) Ohranjanje v spremenjeni obliki

- [Sklep z dne 25. oktobra 2021, 4B Company/EUIPO – Deenz \(Obesek \(nakit\)\) \(T-329/20, EU:T:2021:732\)](#)

Družba A je bila imetnica modela Skupnosti, ki je upodabljal obesek v obliki srca, v katerega je bila vgravirana beseda „pianegonda“. Družba 4B Company Srl je pri EUIPO vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela, ker naj bi bil pri njem uporabljen prejšnji razlikovalni znak. Ta zahteva je temeljila na uporabi njene besedne znamke Evropske unije PIANEGONDA, registrirane za izdelke iz kategorije nakita.

Družba A je v postopku za ugotovitev ničnosti predlagala, naj se izpodbijani model v skladu s členom 25(6) Uredbe št. 6/2002 ohrani v spremenjeni obliki, brez vgravirane besede, ki ustreza besedni znamki PIANEGONDA. Družba 4B Company je ohranitvi modela v spremenjeni obliki nasprotovala, ker po njenem mnenju odstranitev znamke ne dopušča, da model obdrži istovetnost. Ta model je bil pozneje odsvojen družbi Deenz Holding Ltd.

Oddelek za ničnost pri EUIPO je zavrnil zahtevo za ohranitev izpodbijanega modela v spremenjeni obliki in ugotovil, da je v celoti ničen. Po pritožbi, ki jo je vložila družba Deenz Holding, je odbor za pritožbe pri EUIPO ugotovil, da je izpodbijani model ničen, kolikor se pri njem uporablja besedna znamka PIANEGONDA, in ugodil zahtevi za ohranitev v spremenjeni obliki.

Splošno sodišče je zavrnilo tožbo stranke, ki zahteva ugotovitev ničnosti, z obrazložitvijo, da ta stranka nima pravnega interesa za vložitev tožbe v okviru zahteve za ohranitev registracije izpodbijanega modela v spremenjeni obliki, do katere je prišlo po tem, ko je bilo ugotovljeno, da je ta model ničen.

Na prvem mestu, Splošno sodišče je najprej ugotovilo, da sistem, vzpostavljen za registracijo modelov Skupnosti, temelji na načelu, da se vse prijave, ki izpolnjujejo formalne zahteve, vpišejo v register modelov Skupnosti. Šele po zahtevi za ugotovitev ničnosti registriranega modela Skupnosti se lahko na zahtevo imetnika znaka ugotovi, da je model ničen, zlasti če se uporablja prejšnji razlikovalni znak, kot je v obravnavanem primeru besedna znamka Evropske unije, katere imetnica je stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti.

Dalje, Sodišče je ugotovilo, da člen 25(6) Uredbe št. 6/2002 omogoča ohranitev registracije modela Skupnosti z izbrisom elementa, pri katerem je prišlo do nepravilnosti. Ta možnost kot alternativna rešitev za ničnost modela kot celote zagotavlja sorazmernost sankcije. Cilj ohranitve

izpodbijanega modela, kolikor je pogojena z delno odpovedjo, je zaščititi tako interese imetnika tega modela kot tudi interese imetnika znaka, katerega uporaba je privedla do ugotovitve ničnosti.

Nazadnje, Splošno sodišče je ugotovilo, da je oddelek za ničnost odločal o dveh zahtevkih, in sicer na eni strani o zahtevi stranke, ki zahteva ugotovitev ničnosti, ki ji je bilo v tem primeru ugodeno, in na drugi strani o zahtevi imetnika izpodbijanega modela za njegovo ohranitev v spremenjeni obliki, ki je bila zavrnjena.

Presodilo je, da tega drugega dela odločbe ni mogoče šteti za odločbo, s katero se ugotovi prvi zahtevi.

Ker je torej odbor za pritožbe ugodil stranki, ki zahteva ugotovitev ničnosti, ji tožba pri Splošnem sodišču nikakor ne more koristiti.

Na drugem mestu, Splošno sodišče je odločilo, da stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti, ne more zahtevati razveljavitve odločbe odbora za pritožbe v delu, v katerem je ta ugodil zahtevi za ohranitev spornega modela v spremenjeni obliki. To bi namreč pomenilo, da se ji dovoli poseganje v tisti del postopka, ki se nanaša na zahtevo imetnice izpodbijanega modela. Z zatrditvijo kršitve člena 25(6) Uredbe št. 6/2002, medtem ko je njena zahteva za ugotovitev ničnosti temeljila na členu 25(1)(e) iste uredbe, želi stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti, spremeniti predmet svoje zahteve za ugotovitev ničnosti in razloge, na katere se sklicuje.

Na tretjem mestu, to, da želi stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti, doseči, da se model razglasi za ničen v celoti, ne more pomeniti obstoječega in dejanskega interesa za razveljavitev odločbe odbora za pritožbe. Zato Splošno sodišče ugotavlja, da ta stranka nima interesa za razveljavitev te odločbe.

3. Tožba pri sodišču Unije – Obseg sodnega nadzora

- [Sodba z dne 18. oktobra 2012, Neuman in Galdeano del Sel/Baena Grupo \(C-101/11 P in C-102/11 P, EU:C:2012:641\)](#)

Družba Baena Grupo je bila imetnica modela Skupnosti, ki je upodabljal sedečo figuro. Gospod Neuman in gospod Galdeano del Sel sta pri EUIPO vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti tega modela. EUIPO je ugotovil, da je izpodbijani model ničen, ker videz izdelka pri tem modelu ni imel individualne narave. Pri Splošnem sodišču je bila vložena tožba za razveljavitev, na podlagi katere je to sodišče ugotovilo, da je izpodbijani model pri seznanjenem uporabniku ustvaril drugačen od tistega, ki ga je ustvarila prejšnja znamka, in odločbo EUIPO razveljavilo.

Pri Sodišču je bila vložena pritožba, v kateri je EUIPO trdil, da je Splošno sodišče prekoračilo meje svojega nadzora, ki jo je Sodišče zavrnilo, zavrnilo pa je tudi pritožbe drugih strank in odločilo o obsegu nadzora, ki ga izvaja Splošno sodišče.

Splošno sodišče je razsodilo, da v okviru tožbe za razveljavitev zoper odločbo EUIPO lahko opravi popoln nadzor zakonitosti odločb odborov za pritožbe Urada, če je treba tudi tako, da razišče, ali so ti odbori pravilno pravno opredelili dejansko stanje oziroma ali pri presoji dejanskih elementov, ki so bili predloženi navedenim odborom, ni prišlo do napak. Kadar je Splošno sodišče pozvano, naj presodi zakonitost odločbe odbora za pritožbe Urada, ga namreč ne

zavezuje napačna presoja tega odbora o dejstvih, ker je navedena presoja del ugotovitev, katerih zakonitost se izpodbija pred Splošnim sodiščem.

Splošno sodišče pa lahko Uradu prizna – zlasti kadar je ta pozvan k zelo tehnični presoji – določeno stopnjo diskrecije in se, kar zadeva obseg njegovega nadzora nad odločbami odbora za pritožbe na področju industrijskih modelov, omeji na preučitev očitnih napak pri presoji.

SEZNAM PREGLEDANIH ODLOČB SODIŠČA IN SPLOŠNEGA SODIŠČA (NAVEDENE PO KRONOLOŠKEM VRSTNEM REDU)

SODIŠČE

Sodba z dne 2. julija 2009, FEIA (C-32/08, EU:C:2009:418).....	str. 34
Sodba z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, EU:C:2011:679).....	str. 11
Sodba z dne 16. februarja 2012, Celaya Emparanza y Galdos International (C-488/10, EU:C:2012:88).....	str. 35
Sodba z dne 18. oktobra 2012, Neuman in Galdeano del Sel/Baena Grupo (C-101/11 P in C-102/11 P, EU:C:2012:641)	str. 43
Sodba z dne 19. junija 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013).....	str. 7
Sodba z dne 22. junija 2016, Thomas Philipps (C-419/15, EU:C:2016:468)	str. 36
Sodba z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles (C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720)	str. 4, 6 in 17
Sodba z dne 20. decembra 2017, Acacia in D'Amato (C-397/16 in C-435/16, EU:C:2017:992)	str. 25
Sodba z dne 8. marca 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172).....	str. 26
Sodba z dne 5. julija 2018, Mast-Jägermeister/EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534).....	str. 3
Sodba z dne 28. oktobra 2021, Ferrari (C-123/20, EU:C:2021:889)	str. 24

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba z dne 18. marca 2010, Grupo Promer Mon Graphic/UUNT – PepsiCo (Upodobitev okroglega promocijskega izdelka) (T-9/07, EU:T:2010:96)	str. 29
Sodba z dne 12. maja 2010, Beifa Group/UUNT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Pripomoček za pisanje) (T-148/08, EU:T:2010:190)	str. 31
Sodba z dne 22. junija 2010, Shenzhen Taiden/UUNT – Bosch Security Systems (Komunikacijska oprema) (T-153/08, EU:T:2010:248)	str. 9 in 11
Sodba z dne 14. junija 2011, Sphere Time/UUNT – Punch (Ura, pritrjena na trak) (T-68/10, EU:T:2011:269)	str. 12, 15 in 22

Sodba z dne 13. novembra 2012, Antrax It/UUNT – THC (Radiatorji za ogrevanje) (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592).....	str. 13
Sodba z dne 6. junija 2013, Kastenholz/UUNT – Qwatchme (Urne številčnice) (T-68/11, EU:T:2013:298).....	str. 6
Sodba z dne 23. oktobra 2013, Viejo Valle/UUNT – Établissements Coquet (Skodelica in krožniček z vrezninami ter globoki krožnik z vrezninami) (T-566/11 in T-567/11, EU:T:2013:549).....	str. 32
Sodba z dne 21. novembra 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/UUNT – Wenf International Advisers (Odpirač za steklenice) (T-337/12, EU:T:2013:601).....	str. 7
Sodba z dne 9. septembra 2014, Biscuits Poult/UUNT – Banketbakkerij Merba (Piškot) (T-494/12, EU:T:2014:757).....	str. 22
Sodba z dne 3. oktobra 2014, Cezar/UUNT – Poli-Eco (Vložek) (T-39/13, EU:T:2014:852).....	str. 23
Sodba z dne 21. maja 2015, Senz Technologies/UUNT – Impliva (Dežniki) (T-22/13 in T-23/13, EU:T:2015:310).....	str. 19
Sodba z dne 10. septembra 2015, H&M Hennes & Mauritz/UUNT – Yves Saint Laurent (Ročne torbice) (T-525/13, EU:T:2015:617).....	str. 13
Sodba z dne 16. februarja 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Termosifoni za radiatorje) (T-828/14 in T-829/14, EU:T:2017:87).....	str. 38
Sodba z dne 13. junija 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can (Pločevinke) (T-9/15, EU:T:2017:386).....	str. 5
Sodba z dne 27. februarja 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet (Etui za mobilnik) (T-166/15, EU:T:2018:100).....	str. 19
Sodba z dne 17. maja 2018, Basil/EUIPO – Artex (Košare za kolesa) (T-760/16, EU:T:2018:277).....	str. 38
Sodba z dne 6. junija 2019, Rietze/EUIPO – Volkswagen (Vozilo VW Caddy) (T-192/18, EU:T:2019:379).....	str. 20
Sodba z dne 6. junija 2019, Porsche/EUIPO – Autec (Motorna vozila) (T-209/18, EU:T:2019:377).....	str. 14
Sodba z dne 13. junija 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix (Držalo lepakov za vozila) (T-74/18, EU:T:2019:417).....	str. 12 in 18
Sodba z dne 24. septembra 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Kolesa z motorjem) (T-219/18, EU:T:2019:681).....	str. 32 in 33
Sodba z dne 10. junija 2020, L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío (Priklon naprave za vozila) (T-100/19, EU:T:2020:255).....	str. 40
Sodba z dne 18. novembra 2020, Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products et Koopman International (Oprema za distribucijo tekočin) (T-574/19, EU:T:2020:543).....	str. 28
Sodba z dne 21. aprila 2021, Bibita Group/EUIPO – Benkomers (Plastenka za pijačo) (T-326/20, EU:T:2021:208).....	str. 30

Modeli Skupnosti

Sodba z dne 16. junija 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno (Namizna svetilka) (T-187/20, EU:T:2021:363)	str. 8 in 9
Sodba z dne 20. oktobra 2021, JMS Sports/EUIPO – Inter-Vion (Spiralna elastika za lase) (T-823/19, EU:T:2021:718)	str. 21
Sklep z dne 25. oktobra 2021, 4B Company/EUIPO – Deenz (Obesek (nakit)) (T-329/20, EU:T:2021:732).....	str. 42
Sodba z dne 10. novembra 2021, Eternit/EUIPO – Eternit Österreich (Gradbena plošča) (T-193/20, EU:T:2021:782)	str. 10
Sodba z dne 10. novembra 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Nalepke) (T-443/20, EU:T:2021:767)	str. 16 in 41
Sodba z dne 27. aprila 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Odtočna kanaleta za prho) (T-327/20, EU:T:2022:263)	str. 16 in 39